Verzamelbesluit nadere regels en beleidsregels Participatiewet en aanverwante regelingen gemeente Apeldoorn

Het college van burgemeester van burgemeester en wethouders van de gemeente Apeldoorn*;*

gelet op:

artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht; de artikelen 108, 147 en 156 van de Gemeentewet; de artikelen 17, 18, 18a, 22a, 27, 28, 31, 34, 35, 36, 44, 48, 50, 54, paragraaf 6.4 en 6.5 van de Participatiewet; de artikelen 13, 16a, 20a, 34 en hoofdstuk 2, paragraaf 5 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de artikelen 13, 16a, 20a, 34 en hoofdstuk 2, paragraaf 5 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen; het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004; de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening; artikel 22 van de Wet op de lijkbezorging; de door de raad vastgestelde kadernota's op het gebied van bestaanszekerheid; het Boetebesluit socialezekerheidswetten; de Tijdelijke overbruggingsregeling zelfstandig ondernemers en de Verzamelverordening Inkomensondersteuning, re-integratie en participatie 2023;

gezien het advies van de Adviesraad Sociaal Domein d.d. xxxxx 2026;

overwegende dat het in verband met de inwerkingtreding van de Participatiewet in balans noodzakelijk is beleidsregels te wijzigen;

besluit: vast te stellen het Verzamelbesluit nadere regels en beleidsregels Participatiewet en aanverwante regelingen gemeente Apeldoorn.

Hoofstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in dit verzamelbesluit worden gebruikt en niet nader zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de PW, IOAW, IOAZ, het Bbz, de Wgs, Awb, Gemeentewet en de Verzamelverordening Inkomensondersteuning, re-integratie en participatie 2023, tenzij daar uitdrukkelijk van wordt afgeweken.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

-	Awb:	Awb: Algemene wet bestuursrecht;
-	Bbz:	Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004;
-	bijstandsnorm:	de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, aanhef en onder c, van de PW;
-	college:	college van burgermeester en wethouders van de gemeente Apeldoorn;
-	inkomen:	het inkomen als bedoeld in paragraaf 3.4 van de PW. De uitkering die op grond van de PW voor de kosten van levensonderhoud wordt verstrekt, wordt ook tot het inkomen gerekend;
-	inwoner:	de inwoner van de gemeente Apeldoorn die als zodanig staat ingeschreven in de Basisregistratie Personen en ook feitelijk op dit adres woonachtig is;

CONCEPT

-	inlichtingenplicht:	verplichting genoemd in artikel 17, eerste lid, van de PW, artikel 13, eerste lid van de IOAW en IOAZ en artikel 30c, tweede en derde lid van de wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
-	IOAW:	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
-	IOAZ:	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
-	onverwijld:	binnen zeven dagen nadat het feit of de omstandigheid zich heeft voorgedaan, dan wel het kenbaar werd of redelijkerwijs kenbaar had kunnen zijn voor de belanghebbende;
-	raad:	raad van de gemeente Apeldoorn;
-	uitkering:	bijstand op grond van de Participatiewet of een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ;
-	verordening:	Verzamelverordening Inkomensondersteuning, re-integratie en participatie 2023;
-	Wgs:	Wet gemeentelijke schuldhulpverlening;
-	Wet SUWI:	Wet Structuur uitvoeringsorganisaties werk en inkomen.

3. Begripsbepalingen die slechts voor een bepaald hoofdstuk of paragraaf relevant zijn of daar een andere betekenis hebben, zijn voor de leesbaarheid alleen bij dat onderdeel vermeld.

Artikel 1.2 Aanvraagformulier

Aanvragen en verzoeken zoals in dit verzamelbesluit vermeld worden schriftelijk ingediend en met gebruikmaking van het daarvoor bestemde formulier, tenzij anders aangegeven.

Hoofstuk 2 Re-integratie en uitstroombevordering

Paragraaf 1 Voorzieningen

Artikel 2.1.1 Aanbieden van voorzieningen

Het college bepaalt individueel welke voorziening aan de inwoner wordt aangeboden. De keuze voor de aan te bieden voorziening past in ieder geval binnen de wettelijke kaders en daarbij zijn de uitgangspunten en bepalingen uit de verordening leidend.

Artikel 2.1.2 Subsidie voor interne werkbegeleiding

1. Het college kan een subsidie verlenen aan de werkgever voor het bieden van interne werkbegeleiding als bedoeld in artikel 2.3.12, eerste en tweede lid, van de verordening.
2. De subsidie is bedoeld als tegemoetkoming in het urenverlies van de interne werkbegeleider.
3. De subsidie kan op aanvraag of ambtshalve worden verleend.
4. De subsidie wordt verleend indien:
    a. de interne werkbegeleider aantoonbaar:

CONCEPT

- voorafgaand aan de start van de werkbegeleiding hiervoor een passende training heeft afgerond of deze training binnen een redelijke termijn zal afronden;
- ervaring heeft met het geven van werkinstructies;
- kennis heeft van de werkzaamheden die de inwoner uit de doelgroep moet uitvoeren;
- voor een deel van zijn werkuren is vrijgesteld om de begeleiding op zich te nemen;
- meer dan de gebruikelijke werkbegeleiding op de werkplek biedt, en

b. de interne werkbegeleiding ook voldoet aan de overige criteria voor persoonlijke ondersteuning naar werk zoals genoemd in hoofdstuk 2, paragraaf B en C, van de verordening.

5. De maximale duur voor interne werkbegeleiding bedraagt zes maanden.
6. In afwijking van het vijfde lid kan interne werkbegeleiding langer worden ingezet indien dit naar het oordeel van het college op grond van de individuele omstandigheden van de inwoner noodzakelijk is.
7. Het college hanteert voor interne werkbegeleiding een maximumbedrag per periode van zes maanden. Periodiek wordt beoordeeld of dit bedrag moet worden aangepast.
8. Het subsidiebedrag als bedoeld in het zevende lid wordt naar rato verleend indien de interne werkbegeleiding over een andere periode wordt ingezet.
9. Het college draagt zorg voor de kenbaarheid van maximumbedrag als bedoeld in het zevende lid.
10. Subsidie voor interne werkbegeleiding wordt niet verleend indien een toegekende loonkostensubsidie al in de kosten van extra begeleiding voorziet.

Artikel 2.1.3 Subsidie voor training interne werkbegeleiding

1. Het college kan een subsidie verlenen aan de werkgever voor de kosten van een Harrie Helpt-training of een vergelijkbare variant, waardoor een of meerdere medewerkers interne werkbegeleiding kunnen bieden zoals bedoeld in artikel 2.3.5, derde lid, van de verordening.
2. De subsidie kan op aanvraag of ambtshalve worden verleend.
3. De subsidie als bedoeld in het eerste lid wordt verleend indien:
   a. sprake is van een dienstverband met de inwoner uit de doelgroep of een concreet voornemen hiertoe; en
   b. ook wordt voldaan aan de overige criteria voor persoonlijke ondersteuning naar werk zoals genoemd in hoofdstuk 2, paragraaf B en C, van de verordening.
4. De subsidie wordt in beginsel maximaal eenmaal per werkgever verleend. In bijzondere situaties kan hiervan worden afgeweken. Dit wordt door het college individueel beoordeeld.

Artikel 2.1.4 Beëindiging persoonlijke ondersteuning en overige voorzieningen bij verhuizing

1. Een toegekende voorziening voor persoonlijke ondersteuning bij werk of een overige voorziening als bedoeld in hoofdstuk 2, paragraaf B en C, van de verordening, wordt beëindigd met ingang van dag dat de inwoner uit de doelgroep niet meer woonachtig is in de gemeente.
2. In afwijking van het eerste lid kan de voorziening met ingang van een later tijdstip worden beëindigd indien dat noodzakelijk is vanwege de persoonlijke omstandigheden van de inwoner uit de doelgroep of gelet op de aard van de toegekende voorziening. Dit wordt door het college individueel beoordeeld.

Paragraaf 2 Parttime ondernemen

Artikel 2.2.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

CONCEPT

-	ondernemer:	parttime ondernemer met een uitkering op grond van de PW of IOAW en die behoort tot de hierna omschreven doelgroep;
-	zelfstandigenaftrek:	belastingaftrek zoals genoemd in artikel 3.76 van de Wet inkomstenbelasting 2001;
-	belastbaar inkomen:	omzet minus de inkoop- en bedrijfskosten.

Artikel 2.2.2 Doelstelling

1. Met het verlenen van toestemming voor parttime ondernemen beoogt het college het perspectief en de kansen op re-integratie of maatschappelijke participatie van de ondernemer te vergroten.
2. Parttime ondernemen heeft verschillende doelen, waaronder:
   a. het vergroten van ondernemersvaardigheden;
   b. het vergroten van de kansen op de arbeidsmarkt;
   c. het bevorderen van de maatschappelijke participatie.

Artikel 2.2.3 Doelgroep

Tot de doelgroep behoort de ondernemer die:

a. voor eigen rekening en risico productieve activiteiten uitvoert die een bescheiden inkomen opleveren, maar geen recht geven op de zelfstandigenaftrek; en
b. voldoet aan de wettelijke vereisten die verband houden met zijn zelfstandige activiteiten.

Artikel 2.2.4 Toestemming

1. Het college verleent op verzoek en telkens voor duur van maximaal twaalf maanden toestemming om met behoud van uitkering parttime te ondernemen indien de ondernemer behoort tot de doelgroep en aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.
2. De toestemming wordt aangevraagd voordat de ondernemer met de activiteiten en werkzaamheden is gestart.
3. Het college bepaalt individueel welke informatie noodzakelijk is om het verzoek om toestemming te kunnen beoordelen.

Artikel 2.2.5 Voorwaarden

1. De werkzaamheden zijn van beperkte omvang, hetgeen inhoudt minder dan 1225 uur per jaar en maximaal 23,5 uur per week. Deze ureneis geldt voor de ondernemer en de eventuele partner tezamen.
2. De ondernemer blijft voldoen aan de voor hem geldende arbeids- en re-integratieverplichtingen zoals bedoeld in artikel 9 van de PW of artikel 37 van de IOAW.
3. De ondernemer aan wie op grond van artikel 55 van de PW nadere verplichtingen zijn opgelegd, blijft ook aan deze verplichtingen voldoen.
4. De ondernemer informeert het college tijdig over de omvang van de activiteiten, waaronder in ieder geval begrepen:
   a. het maandelijks inleveren van een urenadministratie met een inkomensoverzicht;
   b. het voor 1 juli, na afloop van het boekjaar inleveren van de bedrijfsadministratie die aan de eisen van de Belastingdienst voldoet met een kopie van de belastingaangifte en -aanslag;

CONCEPT

5. De prijzen en de tarieven liggen op het in de branche gebruikelijke niveau en de bedrijfskosten staan in een reële verhouding tot de omzet en omvang van de werkzaamheden.
6. De ondernemer hanteert marktconforme prijzen en tarieven voor zijn producten of diensten, zodanig dat concurrentievervalsing wordt voorkomen.
7. De ondernemer gaat geen langdurige verplichtingen of contracten aan die een snelle beëindiging van zijn activiteiten of werkzaamheden belemmeren.
8. Het college legt in een plan van aanpak alle afspraken rond de bedrijfsvoering en overige verplichtingen vast die voor de ondernemer gelden.

Artikel 2.2.6 Kosten en inkomsten

1. Kosten die verband houden met schulden, investeringen of kosten die niet passen bij parttime ondernemen, kunnen in beginsel niet op de omzet in mindering worden gebracht.
2. Het belastbaar inkomen wordt zoveel als mogelijk maandelijks verrekend met de uitkering op basis van de inkomstenopgave. Uitgangspunt hierbij is dat de bruto inkomsten per kalendermaand volledig verrekend worden met de netto-uitkering.
3. Het inkomen wordt definitief vastgesteld aan de hand van de ingeleverde bedrijfsadministratie, aangifte en aanslag inkomstenbelasting.
4. Aan de hand van de definitieve verrekening wordt het teveel verrekende inkomen nabetaald of het te weinig verrekende inkomen alsnog verrekend of teruggevorderd op grond van artikel 58 van de PW.

Artikel 2.2.7 Intrekken of weigeren verlenging

De toestemming voor parttime ondernemen kan door het college voortijdig worden ingetrokken of niet meer worden verlengd indien de ondernemer:

a. niet meer tot de doelgroep behoort;
b. niet meer aan de gestelde voorwaarden of verplichtingen voldoet.

Hoofstuk 3 Uitkeringen algemene bestaanskosten

Paragraaf 1 *Toekenning en vaststelling uitkering*

Artikel 3.1.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	basishuur:	het gedeelte van de rekenhuur waarover geen huurtoeslag wordt toegekend en in ieder geval voor rekening van de huurder blijft, zoals bedoeld in artikel 16 van de Wet op de huurtoeslag;
-	gehuwdennorm:	norm zoals bedoeld in artikel 21, aanhef en onder b, van de PW;
-	kostganger:	degene tegen een financiële vergoeding op basis van een schriftelijke overeenkomst kost en inwoning heeft bij een ander. Het verschil tussen de huurder en de kostganger is dat de kostganger naast het woongenot in ieder geval ook de maaltijden op kosten van de verhuurder nuttigt;
-	lage woonlasten:	woonlasten zoals omschreven in dit artikel, maar lager dan de basishuur;

CONCEPT

-	woning:	woning zoals bedoeld in artikel 1, aanhef en onder k, van de Wet op de huurtoeslag alsmede een woonwagen of woonschip als bedoeld in artikel 3, zesde lid, van de PW;
-	woonlasten:	1º. bij een huurwoning: de maandelijks verschuldigde huur die op grond van de Wet op de huurtoeslag voor huurtoeslag in aanmerking komt; 2º. bij een eigen woning: de maandelijks verschuldigde hypotheekrente, verhoogd met de aan het eigendom verbonden zakelijke lasten en een naar omstandigheden vast te stellen bedrag voor onderhoud; 3º. bij kamerhuur: de maandelijks verschuldigde huur exclusief de bijdrage voor gas, water en elektra; 4º. bij anti-kraakbewoning of tijdelijke huur ingeval van leegstand: de maandelijks verschuldigde vergoeding voor bruikleen of tijdelijke huur, exclusief de bijkomende kosten.

Artikel 3.1.2 Zoektermijn inwoner tot 27 jaar

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om de zoektermijn niet toe te passen indien sprake is van kwetsbare omstandigheden als bedoeld in artikel 44, elfde lid, van de PW. Dit wordt individueel beoordeeld.
2. De zoektermijn wordt in ieder geval niet opgelegd als de inwoner in een inrichting verblijft.

Artikel 3.1.3 Ingangsdatum en terugwerkende kracht

1. Uitgangspunt is dat de uitkering wordt toegekend vanaf de dag dat het recht op uitkering is ontstaan, voor zover deze dag niet ligt voor de dag waarop de inwoner zich heeft gemeld en zoals neergelegd in artikel 44, eerste lid, van de PW of artikel 16a, eerste lid, van de IOAW en IOAZ.
2. In afwijking van het eerste lid kan de uitkering op verzoek van de inwoner met ingang van een eerdere dag worden toegekend indien naar het oordeel van het college sprake is van:
   a. omstandigheden die rechtvaardigen dat de inwoner zich niet eerder heeft gemeld;
   b. omstandigheden die erop wijzen dat het niet toekennen van een uitkering met terugwerkende kracht ernstige gevolgen heeft voor de inwoner.
3. Het college kent de uitkering toe met ingang van de dag waarop het recht is ontstaan of de omstandigheden als bedoeld in het tweede lid zich voordoen. Deze dag ligt maximaal drie maanden voor de dag waarop de inwoner zich heeft gemeld.
4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing voor de beëindigende zelfstandige als genoemd in artikel 2, eerste lid, onderdeel d, van het Bbz indien het bedrijf of zelfstandig beroep op de datum van aanvraag al is beëindigd.

Artikel 3.1.4 Commerciële prijs

1. Van een commerciële prijs is sprake indien de woonlasten ten minste gelijk zijn aan de basishuur. Woonlasten die lager zijn dan de basishuur kunnen als een commerciële prijs worden aangemerkt wanneer uit de beoordeling in ieder geval blijkt dat de woonlasten gebruikelijk zijn voor de ruimte die gehuurd wordt en de aanwezigheid van een zakelijke relatie tussen huurder en verhuurder door de inwoner is aangetoond.
2. Voor een kostganger geldt als uitgangspunt dat een commerciële prijs aanwezig wordt geacht indien de verschuldigde bijdrage voor kost en inwoning tenminste 40% van de gehuwdennorm bedraagt.

Artikel 3.1.5 Verlaging bijstandsnorm bij geen of lage woonlasten

CONCEPT

Als de inwoner lagere algemene bestaanskosten vanwege geen of lage woonlasten heeft, kan de bijstandsnorm worden verlaagd. Bij die beoordeling is het verschil tussen de basishuur en de feitelijke woonlasten een belangrijke factor om de hoogte van de verlaging te bepalen. De verlaging bedraagt in ieder geval niet meer dan 15% van de gehuwdennorm.

Artikel 3.1.6 Herziening verlaging bij maatregel (inkeerregeling)

1. Indien aan de inwoner een maatregel is opgelegd wegens het niet nakomen van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, kan deze maatregel op verzoek van de inwoner in ieder geval worden herzien indien:
   a. uit de houding van de inwoner ondubbelzinnig blijkt dat zijn gedrag gedurende die periode positief is gewijzigd; en
   b. het aannemelijk is dat het continueren van de maatregel zal leiden tot huisuitzetting van de inwoner en diens gezin of onaanvaardbare consequenties heeft voor de minderjarige kinderen.
2. De maatregel wordt niet herzien:
   a. binnen een maand na de ingangsdatum van de maatregel; en
   b. met ingang van een eerdere datum dan het schriftelijke verzoek van de inwoner is ontvangen.
3. Indien de maatregel is opgelegd wegens het niet aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid vindt geen herziening van de maatregel plaats.

Paragraaf 2 Vrijlating middelen Participatiewet

Artikel 3.2.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	gift:	geldbedrag, een verstrekking in natura of een andere ontvangst die onverplicht door de inwoner of zijn gezinsleden wordt ontvangen;
-	kostenbesparende bijdrage:	bijdrage als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de PW, waarmee wordt bespaard op de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan.

Artikel 3.2.2 Vrijlating giften en kostenbesparende bijdragen

1. Giften en kostenbesparende bijdragen worden in ieder geval vrijgelaten voor zover het totaal van de giften en kostenbesparende bijdragen niet hoger is dan de vrijlatingsgrens als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdeel m, van de PW. Dit bedrag geldt per kalenderjaar en per uitkeringssituatie.
2. Niet herleidbare ontvangsten in de vorm van kasstortingen en bijschrijvingen op de bankrekening van de inwoner of het gezinslid of ontvangsten waarvoor geen afdoende verklaring is, worden in beginsel tot de middelen gerekend.
3. Giften en kostenbesparende bijdragen tot de vrijlatingsgrens als bedoeld in het eerste lid, hoeven niet bij het college te worden gemeld. Zodra deze vrijlatingsgrens wordt overschreden, meldt de inwoner de ontvangst hiervan bij het college.
4. Indien het totaal van giften en kostenbesparende bijdragen hoger is dan de vrijlatingsgrens als bedoeld in het eerste lid, wordt het meerdere in beginsel tot de middelen gerekend, waarbij:
   a. ontvangen geldbedragen en kostenbesparende bijdragen met een periodiek karakter als inkomen worden aangemerkt of anderszins tot afstemming van de bijstand kunnen leiden;
   b. incidentele ontvangsten aan het vermogen worden toegerekend;

CONCEPT

5. Voor zover de gift of het totaal van meerdere giften hoger is dan de vrijlatingsgrens als bedoeld in het eerste lid, kan de betreffende gift alsnog worden vrijgelaten indien dit naar het oordeel van het college gelet op de individuele omstandigheden en uit een oogpunt van bijstandsverlening verantwoord is.
6. Een gift wordt in beginsel vrijgelaten als:
    a. deze wordt verstrekt ter aflossing van een problematische schuld;
    b. het naar het oordeel van het college aannemelijk is dat de gift bijdraagt aan het vergroten van de kansen op de arbeidsmarkt.
7. Verstrekkingen van een charitatieve instelling worden niet tot de middelen of kostenbesparende bijdragen gerekend. Deze verstrekkingen worden vrijgelaten en hoeven niet bij het college te worden gemeld.

Artikel 3.2.3 Vrijlating bezit voertuig

Bij het vaststellen van het vermogen wordt de waarde van een of meerdere voertuigen die op naam van de inwoner of een gezinslid zijn geregistreerd in ieder geval vrijgelaten indien:

- de (gezamenlijke) waarde van het voertuig of de voertuigen niet hoger is dan € 5.000; of
- het om een voertuig gaat dat aantoonbaar wegens medische redenen is aangepast.

Paragraaf 3 Krediethypotheek Participatiewet

Artikel 3.3.1 Aanvullende begripsbepalingen

1. In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	krediethypotheek:	een te vestigen zekerheidsrecht in de vorm van een hypotheek indien bijtstand als geldlening wordt verleend.

2. De bepalingen in deze paragraaf over het vestigen van een hypotheek worden op vergelijkbare wijze toegepast ten aanzien van het vestigen van een pandrecht.

Artikel 3.3.2 Vestiging krediethypotheek

Indien bijstand wordt verleend aan de inwoner die eigenaar is van een door hemzelf of het gezin bewoonde woning wordt de bijstand verstrekt in de vorm van een geldlening, waaraan gekoppeld het recht van hypotheek aan de hand van artikel 48, derde lid, en artikel 50 van de PW.

Artikel 3.3.3 Hoogte hypotheek, taxatie woning en vestigingskosten

1. De geldlening als bedoeld in artikel 3.3.2 is ten hoogste de waarde van de woning in het economische verkeer bij vrije oplevering, verminderd met de daarop drukkende schulden en het vrij te laten vermogen als bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder d, van de PW.
2. Voor de waardevaststelling als bedoeld in het eerste lid, kan worden uitgegaan van de meest recente WOZ-beschikking.
3. Indien de WOZ-beschikking geen recht doet aan de actuele situatie, kan de waarde worden vastgesteld:
    a. door een taxateur die voldoet aan de in de branche geldende kwaliteitseisen en is aangesloten is bij het Nederlands Woning Waarde Instituut (NWWI);
    b. aan de hand van een taxatierapport dat niet ouder is dan de datum van waardebepaling in de WOZ-beschikking en is opgesteld door een taxateur die voldoet aan de eisen zoals genoemd onder a.
4. De kosten verbonden aan de taxatie, de hypotheekakte, de inschrijving van de hypotheek en de bijkomende kosten, komen ten laste van de inwoner. Voor deze kosten kan bijzondere bijstand worden verleend

CONCEPT

Artikel 3.3.4 Opname voorwaarden in hypotheekakte

Aan de geldlening worden in ieder geval de voorwaarden verbonden zoals genoemd in de artikelen 3.3.5 tot en met 3.3.7. Deze voorwaarden worden mede opgenomen in de hypotheekakte.

Artikel 3.3.5 Aflossingsvoorwaarden hypotheek

1. Aflossing van de geldlening vindt plaats gedurende ten hoogste tien jaar.
2. Aflossing van de geldlening vangt aan op het moment van beëindiging van de bijstandverlening en vindt maandelijks plaats.
3. Het maandbedrag van de aflossing wordt telkens voor een periode van twee jaar vastgesteld, tenzij de aflossing voldoende is om de geldlening binnen de periode van tien jaar af te lossen. De aflossing wordt als regel bepaald op 60% van het verschil tussen het inkomen en de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
4. Bij een inkomen dat niet uitgaat boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt geen aflossing gevergd.
5. Indien individuele omstandigheden daartoe aanleiding geven wordt het maandbedrag van de aflossing op een lager of hoger bedrag vastgesteld.
6. Als de inwoner tijdens de aflossingsperiode van tien jaar schuldig nalatig is in het voldoen van de vastgestelde aflossing, is het nog niet afgeloste deel van de geldlening terstond opeisbaar en is daarover tevens de wettelijke rente verschuldigd.

Artikel 3.3.6 Rentevordering

1. Indien na afloop van de aflossingsperiode van tien jaar een deel van de geldlening nog niet is afgelost, is de inwoner vanaf dat moment maandelijks rente verschuldigd over het nog niet afgeloste deel van de geldlening. De hoogte van deze rente bedraagt drie-vierde deel van de wettelijke rente.
2. Indien de inwoner naar het oordeel van het college de rente geheel of gedeeltelijk kan betalen, maar niet kan aflossen, wordt een betaling eerst tot ten hoogste het bedrag van de verschuldigde maandrente aangemerkt als aflossing en wordt de rente die daardoor niet wordt betaald bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening.
3. Indien de inwoner naar het oordeel van het college geen rente kan betalen, wordt de verschuldigde rente bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening.
4. Over een bijgeschreven rentevordering is geen rente verschuldigd.
5. De totale betalingsverplichting aan rente en aflossing wordt als regel bepaald op 60% van het verschil tussen het inkomen en de toepasselijke bijstandsnorm.

Artikel 3.3.7 Aflossing hypotheek bij vererving en verkoop woning

1. Bij verkoop of bij vererving van de woning, en indien het een echtpaar betreft bij vererving na overlijden van de langstlevende echtgenoot, wordt het nog niet afgeloste deel van de geldlening, evenals de bijgeschreven rente, direct afgelost.
2. Indien bij verkoop van de woning op basis van de waarde in het economische verkeer bij vrije oplevering het voor de afrekening beschikbare bedrag lager is dan het resterende bedrag van de geldlening en van de rentevordering, wordt het verschil kwijtgescholden.

Artikel 3.3.8 Toepassing laatst gevestigde hypotheek bij niet-duurzame onderbreking bijstandsverlening

Indien binnen een periode van twee jaar na beëindiging van de bijstand onder verband van hypotheek wederom recht op bijstand bestaat, wordt deze verleend met toepassing van de laatst gevestigde hypotheek.

CONCEPT

Hoofstuk 4 Inkomensondersteuning en Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet

Paragraaf 1 Individuele inkomenstoeslag

Artikel 4.1.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	peildatum:	de datum waarop de inwoner de individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
-	referteperiode:	een periode van 36 aaneengesloten volle kalendermaanden direct voorafgaand aan de peildatum;
-	uitzicht op inkomensverbetering:	uitzicht op inkomensverbetering: de mogelijkheid om een ruimer inkomen te kunnen verkrijgen binnen twaalf maanden vanaf de peildatum, dan wel binnen twaalf maanden na beëindiging van de studie.

Artikel 4.1.2 Uitzicht op inkomensverbetering

1. Er is in ieder geval sprake van uitzicht op inkomensverbetering zoals bedoeld in artikel 36 van de PW indien de inwoner:
   a. op de peildatum of tijdens de referteperiode uit ’s Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of heeft gevolgd;
   b. jonger is dan 27 jaar en waarvan het plan van aanpak (deels) uit scholing bestaat;
   c. het op grond van concrete feiten en omstandigheden aannemelijk is dat de inwoner binnen twaalf maanden een inkomen kan verkrijgen dat tenminste gelijk is aan de voor hem geldende bijstandsnorm.
2. Indien in de laatste twaalf maanden van de referteperiode een maatregel is opgelegd vanwege het niet of onvoldoende nakomen van een arbeids- of re-integratieverplichting, heeft de inwoner onvoldoende inspanningen verricht om tot inkomensverbetering te komen en wordt geen individuele inkomenstoeslag toegekend.

Artikel 4.1.3 Ambtshalve toekenning

1. De individuele inkomenstoeslag wordt ambtshalve toegekend aan de inwoner van 21 jaar en ouder indien het college over voldoende informatie beschikt om het recht op deze toeslag te kunnen vaststellen.
2. In overige situaties wordt de individuele inkomenstoeslag schriftelijk aangevraagd door middel van een daarvoor bestemd aanvraagformulier.

Paragraaf 2 Bijzondere bijstand

Artikel 4.2.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	bijstandsnorm:	de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onder c, van de PW. Hierbij wordt geen rekening gehouden met de kostendelersnorm;
-	boekjaar:	de periode van twaalf maanden waarover verslag wordt gedaan van de resultaten van het eigen bedrijf of zelfstandig beroep;

CONCEPT

-	draagkracht:	het gedeelte van het inkomen en het vermogen dat de inwoner moet aanwenden om in de kosten te voorzien;
-	inkomen:	het inkomen als bedoeld in artikel 31, 32 en 33 van de PW inclusief vakantietoeslag;
-	inwoner:	de inwoner als bedoeld in artikel 1.1, tweede lid, van 18 jaar en ouder;
-	vermogen:	het vermogen als bedoeld in artikel 34, eerste lid, onder a, van de PW;
-	vermogensgrens:	de vermogensgrens als bedoeld in artikel 34, derde lid, van de PW.

Artikel 4.2.2 Uitgangspunten en werkwijze bij verlening van bijzondere bijstand

1. Bijzondere bijstand kan worden verleend als bijzondere omstandigheden in het individuele geval leiden tot noodzakelijke kosten van het bestaan:
   a. waarvoor geen aanspraak kan worden gemaakt op een voorliggende voorziening;
   b. waarin het inkomen niet voorziet; en
   c. die niet uit de draagkracht kunnen worden voldaan.
2. De individuele inkomenstoeslag en de individuele studietoeslag worden bij de vaststelling van de draagkracht buiten beschouwing gelaten
3. De eigen kracht en de eigen verantwoordelijkheid van de inwoner staan centraal.
4. Bij de bijstandsverlening wordt uitgegaan van de goedkoopst adequate voorziening.
5. De kosten van een wettelijke eigen bijdrage bij een voorliggende voorziening worden geacht te kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm of een daarmee gelijk te stellen inkomen, tenzij sprake is van een stapeling van meerdere en noodzakelijk geachte eigen bijdragen.
6. Medische en paramedische kosten komen in beginsel niet voor bijzondere bijstand in aanmerking. Voor deze kosten vormen de Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg een passende en toereikende voorliggende voorziening. Van de inwoner wordt verwacht dat hij zijn verantwoordelijkheid neemt en zich tegen ziektekosten verzekert. Dat houdt in dat naast de verplichte basisverzekering ook een aanvullende verzekering en een tandverzekering zijn afgesloten, die op grond van zijn persoonlijke omstandigheden als passend kunnen worden aangemerkt.
7. Bijzondere bijstand wordt in beginsel verleend op basis van de informatie die door de inwoner wordt verstrekt. Hierbij wordt verondersteld dat die informatie juist en volledig is totdat anders is gebleken. Controles vinden steekproefsgewijs plaats en ten onrechte verleende bijzondere bijstand kan worden teruggevorderd.

Artikel 4.2.3 Termijn voor indienen aanvraag

1. Hoofdregel is dat de inwoner de aanvraag om bijzondere bijstand indient voordat de kosten zijn gemaakt.
2. In afwijking van deze hoofdregel kan bijzondere bijstand worden verleend voor kosten die voorafgaand aan de aanvraag zijn gemaakt, indien:
   a. de aanvraag is ingediend binnen een termijn van 31 dagen nadat de kosten zijn gemaakt en het college de noodzaak van deze kosten op het moment van aanvraag nog kan vaststellen;
   b. in geval van bewindvoering, curatele en mentorschap de eerste aanvraag om bijzondere bijstand voor de aanvangswerkzaamheden en de daaruit volgende periodieke kosten is ingediend binnen vier maanden na de datum waarop de rechtbank uitspraak over de benoeming heeft gedaan.

CONCEPT

3. Bij vervolgaanvragen voor de kosten van bewindvoering, curatele en mentorschap zijn het eerste en het tweede lid, onder a, van toepassing.

Artikel 4.2.4 Vaststelling draagkracht uit inkomen

1. Geen draagkracht is aanwezig bij een inkomen tot 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm en bij een vermogen dat lager is dan de van toepassing zijnde vermogensgrens.
2. Bij een inkomen dat hoger is dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt de draagkracht vastgesteld op 25% van het meerinkomen.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid geldt voor bijzondere bijstand voor woonlasten een draagkrachtgrens van 100%. Dit betekent dat al het inkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm volledig als draagkracht uit inkomen wordt aangemerkt.
4. Bij wisselende inkomsten wordt het inkomen vastgesteld op het gemiddelde inkomen over twee maanden voorafgaand aan de aanvraag.
5. Voor de vaststelling van het inkomen uit eigen bedrijf of zelfstandig beroep wordt het bedrijfsresultaat (winst uit onderneming) over het voorgaande boekjaar verminderd met:
   - de over het bedrijfsresultaat verschuldigde inkomstenbelasting;
   - de premies volksverzekeringen; en
   - de inkomensafhankelijke bijdrage ingevolge de Zorgverzekeringswet.

   Dit jaarbedrag wordt omgerekend naar een maandbedrag.

Artikel 4.2.5 Vaststelling draagkracht uit vermogen

1. De hoogte van het vermogen wordt op dezelfde manier vastgesteld als bij de algemene bijstand.
2. Bij een vermogen dat hoger is dan de van toepassing zijnde vermogensgrens wordt het meerdere volledig als draagkracht aangemerkt.
3. De individuele inkomenstoeslag en de individuele studietoeslag worden bij de vaststelling van de draagkracht buiten beschouwing gelaten.

Artikel 4.2.6 Draagkrachtperiode en herziening draagkracht

1. De draagkracht wordt in beginsel vastgesteld voor een periode van 12 maanden, beginnend op:
   a. de dag waarop de kosten zich hebben voorgedaan indien sprake is van incidentele kosten;
   b. de ingangsdatum van de bijstandsverlening als het gaat om periodieke kosten.
2. Het college kan de draagkracht vaststellen over een periode van maximaal 36 maanden indien sprake is van vaste periodieke kosten en de inwoner beschikt over een stabiel inkomen, tenzij er redenen zijn om hiervan af te wijken.
3. Een reeds vastgestelde draagkracht kan voor de resterende draagkrachtperiode in ieder geval worden herzien indien sprake is van:
   a. een inkomensdaling die van invloed is op de toegekende bijzondere bijstand;
   b. een inkomensstijging die meer bedraagt dan 20% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm per maand;
   c. een toename van het vermogen waardoor de van toepassing zijnde vermogensgrens wordt overschreden.
4. Bij een nieuwe aanvraag binnen een reeds vastgestelde draagkrachtperiode wordt in beginsel geen nieuwe draagkrachtperiode vastgesteld.

Artikel 4.2.7 Hoogte bijzondere bijstand en drempelbedrag

CONCEPT

1. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op de in die situatie noodzakelijk geachte kosten en met inachtneming van de draagkracht van de inwoner.
2. Bijstandsverlening voor kostensoorten waarvoor het college normbedragen hanteert, is in beginsel gemaximeerd tot de in de verstrekkingenlijst genoemde bedragen. De verstrekkingenlijst is als bijlage bij dit verzamelbesluit gevoegd. Periodiek bepaalt het college of deze bedragen worden geïndexeerd.
3. Er wordt geen drempelbedrag gehanteerd.

Paragraaf 3 Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet

Artikel 4.3.1 Aanvullende begripsbepalingen

1. In aanvulling op en gedeeltelijk in afwijking van artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	alleenstaande ouder:	de alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder b, van de PW;
-	bijstandsnorm:	de voor de inwoner van toepassing zijnde bijstandsnorm zonder vakantietoeslag. Hierbij wordt geen rekening gehouden met de kostendelersnorm;
-	boekjaar:	de periode van twaalf maanden waarover verslag wordt gedaan van de resultaten van het eigen bedrijf of zelfstandig beroep.
-	eigen risico:	het verplicht eigen risico als bedoeld in artikel 1 van de Zorgverzekeringswet;
-	inkomen:	het inkomen als bedoeld in artikel 31 en 32 van de PW zonder vakantietoeslag. De uitkering op grond van de PW wordt ook tot het inkomen gerekend. Bij gehuwden en samenwonenden wordt uitgegaan van het gezamenlijke inkomen;
-	instelling:	inrichting als bedoeld in artikel 1, aanhef en sub f, ten tweede, van de PW en gevestigd in Apeldoorn;
-	inwoner:	de inwoner als bedoeld in artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit van 18 jaar en ouder en met een laag inkomen;
-	kind:	het kind dat jonger is dan 18 jaar en: 1°. in het gezinsverband van de inwoner leeft; 2°. in de Basisregistratie Personen ook op het adres van de inwoner staat ingeschreven; 3°. waarvoor de inwoner kinderbijslag ontvangt; en 4°. waarvan de ouders over een laag of laag besteedbaar inkomen beschikt. Een pleegkind waarvoor de inwoner op grond van de Jeugdwet een pleeggeldvergoeding ontvangt, wordt met een kind gelijkgesteld;
-	kind in een instelling:	kind dat jonger is dan 18 jaar en op de peildatum:

CONCEPT

		1°. voltijds in een instelling verblijft; 2°. in de Basis Registratie Personen op het adres van deze instelling is ingeschreven; en 3°. daar minimaal twee maanden verblijft of naar verwachting nog twee maanden zal verblijven;
-	leges:	geheven rechten als bedoeld in artikel 2 van de Verordening op de heffing en de invordering van leges van de gemeente Apeldoorn en de daarbij behorende tarieventabel;
-	partner:	persoon met wie de inwoner een gezamenlijke huishouding voert als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de PW;
-	peildatum:	de datum waarop de leeftijd van het kind wordt vastgesteld, te weten: 1°. voor het tegoed in verband met schoolkosten: 1 juni in het jaar van verstrekking; 2°. voor het feestdagentegoed: 1 november in het jaar van verstrekking
-	laag inkomen:	een inkomen dat niet hoger is dan 120% van de bijstandsnorm;
-	laag besteedbaar inkomen:	het vrij te laten bedrag dat overblijft voor de kosten van levensonderhoud indien sprake is van een wettelijke schuldsaneringsregeling of een schuldregeling via de afdeling Realisatie Sociaal. De inkomensgrens zoals genoemd bij ‘laag inkomen’ is hierbij niet van toepassing;

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel ‘laag inkomen’ bedraagt de inkomensgrens in 2025 en 2026 130% van de bijstandsnorm.

Artikel 4.3.2 Doelgroep en voorwaarden

1. Voor een participatievoorziening als bedoeld in artikel 4.2.2 van de verordening komt in aanmerking de inwoner of het kind voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden die aan de toekenning van de participatievoorziening zijn gesteld.
2. In afwijking van het eerste lid heeft geen recht op een participatievoorziening de inwoner die:
   a. onderwijs volgt en aanspraak kan maken op studiefinanciering op grond van de Wet Studiefinanciering 2000 of een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten;
   b. vanwege het ontbreken van een geldige verblijfstitel niet rechtmatig in Nederland verblijft.
3. Het bepaalde in het tweede lid, onder a, is niet van toepassing indien de inwoner een alleenstaande ouder is.

Artikel 4.3.3 Algemene bepalingen over aanvraag en verstrekking

1. Het college verstrekt op aanvraag een participatievoorziening aan de inwoner of het kind.
2. De aanvraag om een participatievoorziening wordt ingediend door:
   a. de inwoner die een voorziening aanvraagt voor zichzelf, de partner of het kind;
   b. de ouder met een laag of laag besteedbaar inkomen die een voorziening aanvraagt voor het kind;
   c. de tekenbevoegde vertegenwoordiger van een instelling indien het gaat om een kind in een instelling.

CONCEPT

3. In afwijking van het eerste lid kan het college een participatievoorziening ambtshalve verstrekken indien:
    a. sprake is van een aanvraag om een tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten en de inwoner een uitkering ontvangt of wanneer deze participatievoorziening in het voorgaande jaar ook aan de inwoner of het kind is verstrekt;
    b. het gaat om een kidstegoed en het kind in hetzelfde jaar een tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten is toegekend en op de peildatum aan de voorwaarden voldoet.
4. De beoordeling of de inwoner, de partner of het kind aan de voorwaarden van de participatievoorziening voldoet vindt plaats op de datum van aanvraag. De leeftijd van het kind wordt bepaald aan de hand van de peildatum. Het inkomen wordt vastgesteld op het gemiddelde inkomen over twee maanden voorafgaand aan de maand van aanvraag.
5. Bij een inkomen uit arbeid of uitkering wordt het inkomen vastgesteld op het gemiddelde inkomen over twee maanden voorafgaand aan de maand van aanvraag, tenzij anders aangegeven.
6. Voor de vaststelling van het inkomen uit eigen bedrijf of zelfstandig beroep wordt het bedrijfsresultaat (winst uit onderneming) over het voorgaande boekjaar verminderd met:
    - de over het bedrijfsresultaat verschuldigde inkomstenbelasting;
    - de premies volksverzekeringen; en
    - de inkomensafhankelijke bijdrage ingevolge de Zorgverzekeringswet.

    Dit jaarbedrag wordt omgerekend naar een maandbedrag.
7. In afwijking van het zesde lid kan het college een andere periode in aanmerking nemen of een andere berekeningsmethode hanteren indien naar het oordeel van het college sprake is van bijzondere omstandigheden.

Artikel 4.3.4 Tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten

1. Het tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten wordt eenmalig per kalenderjaar verstrekt.
2. Het tegoed bedraagt:
    a. € 75 voor de inwoner met een inkomen tot 110% van de bijstandsnorm;
    b. € 75 voor het kind van de inwoner met een inkomen tot 120% van de bijstandsnorm;
    c. € 50 voor de inwoner met een inkomen van 110% tot 120% van de bijstandsnorm.
3. Het tegoed kan worden besteed in de periode van 1 maart tot en met 29 februari bij de deelnemende organisaties en bedrijven die het college bekendmaakt via de gemeentelijke website.
4. De aanvraag wordt ingediend in de periode van 1 maart tot en met 31 december van het betreffende jaar.
5. In geval van ambtshalve verstrekking als bedoeld in artikel 4.3.3, derde lid, onder a, wordt het tegoed vanaf 1 maart en uiterlijk tot en met 31 december verstrekt.

Artikel 4.3.5 Kidstegoed

1. Het kidstegoed wordt eenmalig per kalenderjaar verstrekt aan het kind dat op de peildatum jonger is dan 18 jaar.
2. Het kidstegoed wordt verstrekt in de vorm van:
    a. een tegoed in verband met schoolkosten in de maand juni, maar uiterlijk tot en met 15 oktober; en
    b. een feestdagentegoed in de maand november, maar uiterlijk tot en met 31 december.
3. De hoogte van het tegoed in verband met schoolkosten en het feestdagentegoed wordt vastgesteld aan de hand van de peildatum en bedraagt:

CONCEPT

a. € 50 voor het kind in de leeftijd van 1 tot 12 jaar;

b. € 100 voor het kind in de leeftijd van 12 tot 18 jaar.

4. Voor een feestdagentegoed als bedoeld in het tweede lid, onder b, komt tevens in aanmerking het kind in een instelling. De hoogte van het tegoed bedraagt € 50.

5. Het tegoed kan worden besteed bij de deelnemende organisaties en bedrijven die het college bekendmaakt via de gemeentelijke website. Besteding is mogelijk in de periode van:

   a. datum verstrekking tot 15 oktober als het gaat om het tegoed in verband met schoolkosten;

   b. datum verstrekking tot 1 februari wanneer het om het feestdagentegoed gaat.

6. De aanvraag ten behoeve van het kind van de ouder met een laag besteedbaar inkomen wordt ingediend gedurende de periode dat het betreffende tegoed kan worden besteed, maar uiterlijk tot en met 31 december indien het een aanvraag om een feestdagentegoed betreft.

Artikel 4.3.6 Tegemoetkoming Zwemdiploma A en B

1. Voor een financiële tegemoetkoming komt in aanmerking de inwoner die voor het kind aantoonbare kosten maakt voor het volgen van zwemlessen gericht op het behalen van zwemdiploma A en B.

2. De tegemoetkoming wordt eenmalig per kind op aanvraag verstrekt en op declaratiebasis uitbetaald.

3. De hoogte van de tegemoetkoming is afhankelijk van de hoogte van het inkomen en de leeftijd van het kind. Een specificatie van de maximale tegemoetkoming is opgenomen in de verstrekkingenlijst.

4. De aanvraag wordt ingediend binnen een jaar nadat de kosten zijn gemaakt.

Artikel 4.3.7 Tegemoetkoming verplicht eigen risico

1. De inwoner komt in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming in de zorgkosten die binnen het eigen risico van de zorgverzekering zijn gemaakt.

2. De tegemoetkoming wordt eenmalig per kalenderjaar op aanvraag verstrekt.

3. De hoogte van de tegemoetkoming bedraagt 50% van het verbruikt eigen risico.

4. De aanvraag wordt ingediend in het kalenderjaar waarop de zorgkosten betrekking hebben, maar uiterlijk op 31 december van het daarop volgende kalenderjaar. Na afloop van deze termijn is in beginsel sprake van een te laat ingediende aanvraag en wordt geen tegemoetkoming verstrekt.

5. In afwijking van het vorige lid is geen sprake van een te laat ingediende aanvraag indien:

   a. de inwoner aantoonbaar niet eerder kon beschikken over de zorgnota of het overzicht van het verbruikt eigen risico; en

   b. de aanvraag uiterlijk is ingediend op 31 december in het jaar waarin de zorgnota of het overzicht van het verbruikt eigen risico is ontvangen.

Artikel 4.3.8 Vergoeding leges gehandicaptenparkeerkaart

1. Voor vergoeding van de verschuldigde leges komt in aanmerking de inwoner aan wie als bestuurder of passagier een gehandicaptenparkeerkaart is toegekend.

2. De aanvraag wordt ingediend binnen zes maanden na afgifte van de gehandicaptenparkeerkaart.

3. Vergoed wordt het tarief zoals genoemd in de tarieventabel van de Verordening op de heffing en de invordering van leges van de gemeente Apeldoorn.

4. Verschuldigde leges in verband met verlies of diefstal van de gehandicaptenparkeerkaart of voor het wijzigen van de tenaamstelling komen niet voor vergoeding in aanmerking.

CONCEPT

Artikel 4.3.9 Gegevensverstrekking en controle

1. De participatievoorzieningen worden in beginsel toegekend op basis van de door de inwoner verstrekte informatie. Hierbij wordt verondersteld dat de verstrekte informatie juist en volledig is totdat anders is gebleken.
2. In afwijking van het eerste lid bepaalt het college welke stukken bij de aanspraak op een participatievoorziening worden aangeleverd indien:
   a. sprake is een inkomen uit eigen bedrijf of zelfstandig beroep;
   b. de inwoner bij een eerder toegekende participatievoorziening onjuiste of onvolledige inlichtingen heeft verstrekt.
3. Het college controleert steekproefsgewijs of de participatievoorziening rechtmatig is verstrekt en bepaalt welke bewijsstukken daarvoor aangeleverd worden.
4. De bewijsstukken als bedoeld in het tweede en derde lid kunnen betrekking hebben op alle voorwaarden die aan de toekenning van de participatievoorziening zijn gesteld.

Artikel 4.3.10 Intrekking en terugvordering

1. Het college kan het recht op een participatievoorziening intrekken indien:
   a. in het kader van de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en deze gegevens tot een onrechtmatige toekenning van de voorziening hebben geleid;
   b. de participatievoorziening niet is besteed aan het doel waarvoor de voorziening is bestemd.
2. Verstrekkingen die vanwege onjuiste of onvolledige inlichtingen ten onrechte of tot een te hoog bedrag zijn uitgekeerd kunnen door het college worden teruggevorderd. Bedragen tot € 50 worden niet teruggevorderd.

Hoofstuk 5 Schuldhulpverlening

Artikel 5.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op en gedeeltelijk in afwijking van artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in dit hoofdstuk verstaan onder:

-	cliënt:	persoon aan wie op grond van de Wgs schuldhulpverlening wordt gegeven;
-	financiële begeleiding:	hulp en begeleiding die geboden wordt om de financiële kennis, vaardigheden en competenties van de inwoner te vergroten, waar nodig ook door de inzet van flankerende hulp;
-	inwoner:	degene die als ingezetene in de basisregistratie personen is ingeschreven;
-	schuldhulpverlening:	het ondersteunen bij het vinden van een adequate oplossing gericht op de aflossing van schulden indien redelijkerwijs is te voorzien dat een natuurlijke persoon niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden of indien hij in de toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, alsmede de nazorg;
-	traject integrale schuldhulpverlening:	het totaal van dienstverlening vanaf aanvraag schuldhulpverlening tot en met de afronding van de minnelijke schuldregeling, inclusief het opstellen van een aanvraag voor de wet schuldsanering natuurlijke personen en de nazorg;

CONCEPT

Artikel 5.2 Doelgroep en toegang

1. De inwoner kan bij het college een verzoek indien om toegelaten te worden tot de schuldhulpverlening.
2. Onder de inwoner als bedoeld in het eerste lid, wordt mede verstaan de vreemdeling die als ingezetene rechtmatig verblijf houdt in Nederland.
3. Het college verleent aan de inwoner schuldhulpverlening indien de noodzaak hiervoor door het college aanwezig wordt geacht.

Artikel 5.3 Vorm van ondersteuning

1. Het college verleent aan de inwoner schuldhulpverlening, gebaseerd op de uitgangspunten zoals neergelegd in het plan schuldhulpverlening.
2. Of en in welke vorm het college schuldhulpverlening aanbiedt, is van meerdere factoren afhankelijk en kan dus per situatie verschillen. De factoren die een rol kunnen spelen zijn:
    a. de aard en omvang van de schulden;
    b. de financiële situatie van de inwoner, waaronder verstaan de inkomsten, uitgaven en het recht op inkomensondersteunende voorzieningen;
    c. de achterliggende problematiek in relatie tot de oorzaak van de financiële problemen;
    d. de afstemming met en benutting van dienstverlening buiten de werking van de Wgs;
    e. een eventueel eerder gebruik van (een deel van de) integrale schuldhulpverlening;
    f. de behoeften en vaardigheden van de inwoner in relatie tot de kosten van de schuldhulpverlening en de hoogst mogelijke opbrengst voor de schuldeisers.

Artikel 5.4 Weigeren en beëindigen

1. De toegang tot de integrale schuldhulpverlening kan worden geweigerd of beëindigd, indien de inwoner of cliënt:
    a. niet of niet langer behoort tot de doelgroep als bedoeld in artikel 5.1;
    b. al eerder gebruik heeft gemaakt van een traject integrale schuldhulpverlening en naar het oordeel van het college de oorzaak van de tussentijdse beëindiging onvoldoende is weggenomen;
    c. de verplichtingen van de Wgs niet of niet voldoende nakomt;
    d. het traject integrale schuldhulpverlening (succesvol) is afgerond;
    e. zijn beschikbare aflossingscapaciteit of vermogen niet wil gebruiken voor de aflossing van schulden;
    f. op grond van, zo later is gebleken, onjuiste gegevens heeft verstrekt, terwijl als dit ten tijde van de besluitvorming bekend was geweest bij het college, een andere beslissing zou zijn genomen;
    g. zich ten opzichte van de medewerkers, belast met werkzaamheden die voortkomen uit het traject integrale schuldhulpverlening, ernstig misdraagt;
    h. zelf uitdrukkelijk verzoekt om de toegang tot de integrale schuldhulpverlening te beëindigen;
    i. zich niet naar vermogen inspant om de onderliggende oorzaak van de schulden te willen oplossen;
    j. onvoldoende medewerking verleent aan de geboden financiële begeleiding;
    k. schulden heeft die zijn ontstaan door fraude, als bedoeld in artikel 3, derde lid van de Wgs;
    l. is komen te overlijden.
2. De toegang tot de integrale schuldhulpverlening kan tevens worden geweigerd of beëindigd indien de integrale schuldhulpverlening door het college niet (langer) noodzakelijk of passend wordt geacht, dan wel één van de factoren van artikel 5.3, tweede lid een belemmerende rol voor de schudhulpverlening spelen.

CONCEPT

3. Alvorens het college besluit tot weigering of beëindiging en herstel nog mogelijk is, wordt de inwoner of cliënt een hersteltermijn geboden om alsnog de gevraagde medewerking te verlenen of informatie te verstrekken.

Hoofstuk 6 Herziening, terugvordering, invordering en verhaal

Paragraaf 1 Herziening en terugvordering

Artikel 6.1.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in dit hoofdstuk verstaan onder:

-	bedrijfskapitaal:	bijstand die op grond het Bbz in de vorm van een geldlening is verleend ter voorziening in de behoefte van bedrijfskapitaal;
-	beslagvrije voet:	het deel van het inkomen waarop geen beslag gelegd mag worden, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
-	bruteren:	het verhogen van de vordering met de op de terugvordering betrekking hebbende kosten als bedoeld in artikel 58, vijfde lid, van de PW en artikel 25, vijfde lid, van de IOAW en IOAZ;
-	draagkracht:	dat deel van het inkomen dat de inwoner geacht wordt te kunnen aflossen aan een vordering waarbij rekening is gehouden met de wettelijke bepalingen omtrent de beslagvrije voet;
-	niet-verwijtbare vordering:	vordering die is ontstaan doordat in een bepaalde periode te veel of ten onrechte uitkering is verleend, zonder dat sprake is van verwijtbaar handelen of nalatigheid van de inwoner;
-	signaal:	relevante informatie van de inwoner met een uitkering waaruit het college concreet kan afleiden dat sprake is van een dusdanige fout dat op grond daarvan direct actie moet worden ondernomen om de uitkering aan te passen;
-	verwijtbare vordering:	vordering die ontstaan doordat in een bepaalde periode te veel of ten onrechte uitkering is verleend als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht of anderszins het gevolg is van verwijtbaar handelen of nalatigheid van de inwoner.

Artikel 6.1.2 Gebruikmaken van de wettelijke bevoegdheid

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot:

- herziening of intrekking als bedoeld in artikel 54, derde lid en vierde lid, van de PW en artikel 17, derde en vierde lid, van de IOAW en IOAZ;
- terugvordering als bedoeld in hoofdstuk 6, paragraaf 6.4, van de PW, waaronder artikel 12, tweede lid, onder c, en hoofdstuk 5 van het Bbz 2004 en hoofdstuk 2, paragraaf 5, van de IOAW en IOAZ.

Artikel 6.1.3 Uitgangspunten terugvordering

Algemeen uitgangspunt is dat teveel of ten onrechte verstrekte uitkering wordt teruggevorderd en de inwoner de vordering volledig dient terug te betalen. Dit geldt ook voor bijstand die verleend is als bedrijfskapitaal. De eigen verantwoordelijkheid van de inwoner staat hierbij voorop.

CONCEPT

Artikel 6.1.4 Afzien van terugvordering (kruimelbedragen)

Terugvordering blijft achterwege indien de hoogte van de teveel of ten onrechte verleende uitkering niet meer bedraagt dan € 350, tenzij:

- sprake is verwijtbaar gedrag van de inwoner; of
- de teveel of ten onrechte verleende uitkering kan worden verrekend met het tegoed aan vakantiegeld.

Artikel 6.1.5 Brutering vordering

De te veel of ten onrechte verleende uitkering wordt bruto teruggevorderd, tenzij:

a. de vordering is ontstaan buiten toedoen van de inwoner en hem niet kan worden verweten dat de aflossing van de vordering niet is voldaan in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft;

b. de vordering nog kan worden terugbetaald of verrekend voor het einde van het kalenderjaar (boekjaar) waarin de vordering is ontstaan.

Paragraaf 2 Invordering

Artikel 6.2.1 Wijze van invordering

1. Uitgangspunt is dat de inwoner de vordering wegens te veel of ten onrechte verleende uitkering en verleend bedrijfskapitaal ineens binnen de gestelde termijn moet voldoen.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 60, vierde lid, van de PW en artikel 28, tweede lid, van de IOAW/IOAZ en met voorbijgaan aan de in het eerste lid genoemde betalingstermijn, gaat het college indien mogelijk over tot onmiddellijke verrekening met de uitkering als bedoeld in artikel 60, derde lid van de PW en artikel 28, derde lid, van de IOAW en IOAZ;
3. Indien volledige aflossing binnen de in het eerste lid genoemde betalingstermijn niet mogelijk is, stelt het college de maandelijkse aflossing in beginsel vast op:
    a. het bedrag boven de beslagvrije voet indien de inwoner een inkomen heeft ter hoogte van de voor hem geldende bijstandsnorm;
    b. 60% van de draagkracht met een minimumbedrag zoals vastgesteld onder a, indien het inkomen van de inwoner hoger is dan de voor hem geldende bijstandsnorm.
4. In afwijking van het derde lid, onder a, wordt de maandelijkse aflossing voor de als geldlening verstrekte bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen op grond van artikel 51, van de PW vastgesteld op 5% van de van toepassing zijnde uitkeringsnorm.
5. In afwijking van het eerste tot en met het vierde lid, kan het aflossingsbedrag op verzoek van de inwoner lager worden vastgesteld indien:
    a. de vordering met het door de inwoner voorgestelde bedrag binnen een termijn van 36 maanden is afgelost; en
    b. het aflossingsbedrag minimaal € 20 per maand bedraagt.
6. Het onderzoek naar mogelijk gewijzigde financiële omstandigheden wordt periodiek en signaal gestuurd uitgevoerd door middel van gegevensuitwisseling met het Bureau Informatiediensten Nederland (BIDN).
7. Bij het niet (meer) nakomen van een opgelegde betalingsverplichting en bij het ontbreken van mogelijkheden tot verrekening met de uitkering, kan het college overgaan tot:
    a. een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
    b. andere beslagen in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, waarbij ook tot executoriaal beslag op (on)roerende zaken of tot executoriaal beslag onder derden kan worden overgegaan door middel van het inschakelen van een deurwaarder;

CONCEPT

c. een conservatoir beslag in de zin van het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering; of

d. een executoriaal beslag op onroerende zaken of onder derden overeenkomstig het bepaalde in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering door middel van het inschakelen van een deurwaarder.

8. In geval van beslaglegging en/of het inschakelen van een deurwaarder zoals vermeld in het zevende lid, kan de vordering worden verhoogd met de invorderingskosten met een minimum van € 40 en tot maximaal € 450 en met de wettelijke rente.

Artikel 6.2.2 Ambtshalve afzien van (verdere) terug- en invordering

1. Het college besluit ambtshalve geheel of gedeeltelijk van (verdere) terugvordering af te zien:

   a. na twee jaar (24 maandtermijnen) indien de inwoner in die periode niet of zeer onregelmatig heeft afgelost op een vordering waarvan het resterende bedrag lager is dan € 125;

   b. na vijf jaar (60 maandtermijnen) indien sprake is van een niet-verwijtbare vordering en de inwoner:

      - naar draagkracht aan zijn aflossingsverplichtingsverplichting heeft voldaan, of
      - door het ontbreken van aflossingscapaciteit niet (volledig) aan zijn aflossingsverplichting heeft kunnen voldoen.

   c. na tien jaar (120 maandtermijnen) indien sprake is van een verwijtbare vordering en is voldaan is aan de criteria zoals genoemd onder b.

2. Het college ziet af van (verdere) invordering indien de inwoner gedurende 3 jaar (36 maandtermijnen) zijn aflossingsverplichting aan de geldlening voor duurzame gebruiksgoederen naar draagkracht is nagekomen.

Artikel 6.2.3 Mogelijkheden en voorwaarden tot kwijtschelding

1. Het college kan op mondeling of schriftelijk verzoek van de inwoner besluiten om een vordering wegens te veel of ten onrechte verleende uitkering geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden, indien de inwoner:

   a. zorgdraagt voor een gemotiveerd verzoek; en

   b. zijn aflossingsverplichting naar het oordeel van het college naar behoren is nagekomen; of

   c. zijn aflossingsverplichting naar het oordeel van het college niet naar behoren is nagekomen, maar een reëel bedrag van de nog openstaande vordering alsnog in één keer aflost.

2. De aanvragen zoals in het eerste lid vermeld, worden individueel beoordeeld. Deze beoordeling is afhankelijk van diverse factoren, maar in de afweging kan onder meer worden betrokken:

   a. de reden en de motivering van de aanvraag;

   b. de omvang en de ontstaansgrond van de vordering in relatie tot het huidig inkomen en aflossingsgedrag;

   c. de eventuele aanwezigheid van andere schulden,

   d. welke initiatieven de inwoner ter vermindering van de schuld heeft ondernomen of nog kan ondernemen;

   e. de vraag of deze vordering de inwoner in zijn uitstroom naar arbeid belemmert en op basis waarvan dit aannemelijk kan worden geacht;

   f. het huidig inkomen en de aanwezigheid of het ontbreken van perspectief, waaronder de kansen op betaald werk met verbetering van inkomen;

   g. de vraag of deze vordering tot problematische gezinsomstandigheden leidt, al dan niet in samenhang met eventuele medische en/of psychosociale problematiek.

3. Indien sprake is van een verwijtbare vordering wegens het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht kan een eventuele kwijtschelding pas na tien jaar na het ontstaan van de vordering verleend worden.

CONCEPT

4. In afwijking van het eerste tot en met derde lid is kwijtschelding van een vordering wegens verleend bedrijfskapitaal alleen mogelijk indien sprake is van een situatie als omschreven in artikel 42 en 43 van het Bbz.

Artikel 6.2.4 Mogelijkheden en voorwaarden tot kwijtschelding bij schuldenproblematiek

1. Het college kan op aanvraag van of namens de inwoner besluiten om een vordering wegens te veel of ten onrechte verleende uitkering geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden, indien:
   a. sprake is van een schuldregeling of redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling zonder een zodanig besluit niet tot stand kan komen;
   b. de inwoner naar het oordeel van het college zijn aflossingsverplichting naar behoren is nagekomen, waarbij de beoordelingscriteria van artikel 6.2.3, tweede lid, mede van toepassing zijn; en
   c. de vordering bij het college ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.
2. Het besluit tot kwijtschelding treedt niet eerder in werking dan het moment dat de schuldregeling tot stand is gekomen.
3. Het besluit tot kwijtschelding wordt ingetrokken of ten nadele van de inwoner gewijzigd indien:
   a. de schuldregeling niet binnen twaalf maanden na de bekendmaking van het besluit tot stand is gekomen;
   b. de inwoner zijn schuld aan het college niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet;
   c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en het college een ander besluit zou hebben genomen indien de verstrekte gegevens wel juist en volledig waren geweest.
4. Indien een vordering is ontstaan door het opzettelijk of door grove schuld niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht kan een eventuele kwijtschelding pas na tien jaar na het ontstaan van de vordering verleend worden.

Artikel 6.2.5 Geen mogelijkheden tot het afzien van (verdere) terug- en invordering en kwijtschelding

1. Het afzien van (verdere) terug- en invordering en het kwijtschelden van een vordering zoals bedoeld in de artikelen 6.2.2 tot en met 6.2.4 is in beginsel niet mogelijk indien:
   a. niet is voldaan aan de gestelde voorwaarden;
   b. de terugvordering van de uitkering het gevolg is van verwijtbaar gedrag van de inwoner, tenzij voldaan is aan een van de criteria genoemd in artikel 58, zevende lid, van de PW of artikel 25, zevende lid, van de IOAW en IOAZ in samenhang met artikel 6.2.2 tot en met 6.2.4 van dit verzamelbesluit;
   c. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden;
   d. de vordering een bestuurlijke boete betreft, tenzij voldaan wordt aan de criteria zoals bedoeld in artikel 7.3 van dit verzamelbesluit.

Paragraaf 3 Verhaal

Artikel 6.3.1 Aanvullende begripsbepalingen

In aanvulling op artikel 1.1, tweede lid, van dit verzamelbesluit wordt in deze paragraaf verstaan onder:

-	verhaalsbijdrage:	kosten van bijstand die worden verhaald vanwege schenking of nalatenschap, zoals bedoeld in artikel 62f van de PW.

Artikel 6.3.2 Gebruikmaking van de wettelijke bevoegdheid

CONCEPT

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot het verhalen van kosten van bijstand als bedoeld in artikel 62f van de PW.

Artikel 6.3.3 Ambtshalve afzien van verhaal

1. Het college ziet in ieder geval af van het nemen van een besluit tot verhaal indien daarvoor naar het oordeel van het college sprake is van zwaarwegende omstandigheden bij degene op wie verhaal wordt gezocht of degene die de bijstand ontvangt of heeft ontvangen.
2. In geval van oninbaarheid kan het college besluiten om af te zien van het toepassen van verder verhaal, de inning van achterstallige verhaalsbijdragen of een combinatie hiervan. Van oninbaarheid is in ieder geval sprake indien:
   a. gedurende vijf jaar geen betalingen zijn ontvangen en niet aannemelijk is dat deze betalingen alsnog worden ontvangen; of
   b. gedurende twee jaar onregelmatige betalingen zijn ontvangen en de nog openstaande vordering minder bedraagt dan € 125.
3. Het college ziet af van verhaal in rechte als bedoeld in artikel 62g van de PW, indien:
   a. het totaal te verhalen bedrag naar verwachting niet hoger is dan € 600;
   b. het te verhalen bedrag naar verwachting lager is dan de door de rechtbank te maken kosten inzake de procedure voor personen “verdwenen onbekend waarheen”.

Artikel 6.3.4 Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

1. Het college kan op verzoek van degene op wie verhaald wordt, besluiten om geheel of gedeeltelijk kwijtschelding te verlenen voor zover het verschuldigde verhaalsbedragen betreft die op het moment van het besluit opeisbaar zijn, en indien:
   a. redelijkerwijs te voorzien is dat degene op wie wordt verhaald niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden;
   b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
   c. de vordering van het college wegens verhaal van bijstand ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.
2. Bij de toepassing van dit artikel is artikel 6.2.3 van dit verzamelbesluit onverkort van toepassing.

Artikel 6.3.5 Beslaglegging

Indien degene aan wie de verhaalsbijdrage is opgelegd zijn betalingsverplichting na verzending van een laatste betalingsverzoek niet of onvoldoende nakomt, volgt invordering door middel van vereenvoudigd derdenbeslag of executoriaal beslag door middel van inschakeling van een deurwaarder.

Hoofstuk 7 Bestuurlijke boete

Artikel 7.1 Beoordeling bestuurlijke boete

Bij de beoordeling van een bestuurlijke boete zijn de bepalingen van de PW, IOAW en IOAZ en het Boetebesluit sociale zekerheidswetten leidend.

Artikel 7.2 Afronding

In afwijking van de wettelijke bepalingen wordt de op te leggen bestuurlijke boete naar beneden afgerond op een veelvoud van € 10.

Artikel 7.3 Kwijtschelding bij schuldenproblematiek

CONCEPT

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om de bestuurlijke boete geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden bij medewerking aan een schuldregeling. Daarbij geldt als uitgangspunt dat aan de wettelijke voorwaarden wordt voldaan.

Hoofstuk 8 Slotbepalingen

Artikel 8.1 Maatwerk

Het college kan, gelet op alle omstandigheden, in het individuele geval ten gunste van de inwoner afwijken van de bepalingen in dit verzamelbesluit indien het afwegingskader hiertoe noodzaakt. Bij het toepassen van maatwerk maakt het college gebruik van de Waardendriehoek.

Artikel 8.2 Onvoorziene omstandigheden

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de inwoner afwijken van de bepalingen in dit verzamelbesluit indien het toepassen van deze regels tot onbillijkheden van overwegende aard leidt. Daarnaast beslist het college in situaties waarin dit verzamelbesluit niet voorzien.

Artikel 8.3 Intrekking oud verzamelbesluit nadere regels en beleidsregels

Het Verzamelbesluit nadere regels en beleidsregels Participatiewet, aanverwante regelingen en Sociaal Vangnet wordt ingetrokken met ingang van de datum waarop dit nieuwe verzamelbesluit in werking treedt.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Dit verzamelbesluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na bekendmaking.
2. In afwijking van het eerste lid treedt artikel 4.3.1, tweede lid, in werking met ingang van de eerste dag na bekendmaking, werkt terug tot en met 1 januari 2025 en wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2027.
3. In afwijking van van het eerste lid treden de volgende onderdelen in werking met ingang van de eerste dag na bekendmaking en werken terug tot en met 1 januari 2026:
    a. artikel 3.1.2;
    b. artikel 3.1.3, met uitzondering het vierde lid;
    c. artikel 3.2.1;
    d. artikel 3.2.2.
4. In afwijking van eerste lid treden de volgende artikelen met ingang van 1 januari 2027 in werking:
    a. artikel 3.1.3, vierde lid;
    b. artikel 6.1.4
5. Dit verzamelbesluit wordt aangehaald als: Verzamelbesluit nadere regels en beleidsregels Participatiewet en aanverwante regelingen gemeente Apeldoorn.

Aldus vastgesteld op ……

Het college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn,

de secretaris de burgemeester

CONCEPT

S. de Bruin A.J.M. Heerts

CONCEPT

Toelichting

Algemeen

Sinds 1 januari 2018 wordt voor onderwerpen die betrekking hebben op de bestaanszekerheid zoveel mogelijk gewerkt met verzameldocumenten. Hierin zijn de regels over de verschillende beleidsterreinen zoveel mogelijk gebundeld. Dit geldt zowel voor de beleidsregels als voor de verordening. Uiteraard zijn beide verzameldocumenten tussentijds regelmatig aangepast vanwege wijzigingen in wet- en regelgeving. Voor dit verzamelbesluit gold daarnaast dat wijzigingen in de verzamelverordening ook aanleiding konden zijn voor aanpassing.

Dit verzamelbesluit bestaat grotendeels uit beleidsregels over de wijze waarop het college gebruikmaakt van toegekende bevoegdheden. Voor twee onderwerpen zijn tevens nadere regels opgesteld. Hierbij gaat om de voorzieningen voor re-integratie en uitstroombevordering (hoofdstuk 2, paragraaf 1) en de Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet (hoofdstuk 4, paragraaf 3). Daarin is een aantal verplichtingen en voorwaarden opgenomen die niet rechtstreeks uit de betreffende wet kunnen worden ontleend en waarvoor het college de bevoegdheid ontleend aan de Verzamelverordening Inkomensondersteuning, re-integratie en participatie 2023.

Op 1 januari 2026 zijn de PW, IOAW en IOAZ gewijzigd door de Participatiewet in balans en door de Verzamelwet SZW 2026. De wijzigingen door de Participatiewet in balans treden gefaseerd in werking. Dit verzamelbesluit ziet mede op het invullen van de beleids- en uitvoeringsruimte van het college in de eerste fase van de wetswijzing.

Het verzamelbesluit is opgebouwd met de volgende hoofdstukken:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Hoofdstuk 2 Re-integratie en uitstroombevordering

Hoofdstuk 3 Uitkeringsverlening algemene bestaanskosten

Hoofdstuk 4 Inkomensondersteuning en Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet

Hoofdstuk 5 Schuldhulpverlening

Hoofdstuk 6 Herziening, terugvordering, invordering en verhaal

Hoofdstuk 7 Bestuurlijke boete

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen

Belangrijk uitgangspunt in dit verzamelbesluit is dat waar mogelijk zoveel mogelijk regelruimte wordt gecreëerd voor de uitvoerend professional. Dit kan per beleidsterrein verschillen, afhankelijk van de beleidsvrijheid die het college op dat gebied heeft. Uiteraard zijn er ook onderwerpen waar regelruimte niet gewenst is, zoals bijvoorbeeld bij het hanteren van de draagkrachtgrenzen bij de verlening van bijzondere bijstand.

Op de terreinen waarbij wel sprake is van beleidsvrijheid, is uitdrukkelijk de keuze gemaakt om zoveel mogelijk te volstaan met het formuleren van uitgangspunten en het bieden van een afwegingskader. Natuurlijk voor zover dit mogelijk en uitvoerbaar is. Hiervan is bijvoorbeeld sprake bij het beoordelen van kwijtscheldingsverzoeken en aanvragen om bijzondere bijstand. Immers, als het verlenen van maatwerk zoveel mogelijk voorop staat, leent zich dat niet tot het formuleren van zeer gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn.

Deze beleidsregels hebben daardoor zoveel mogelijk het karakter van een richtinggevend afwegingskader, die waar nodig voor de uitvoerende professional in uitvoeringsrichtlijnen verder worden uitgewerkt. Daarnaast bevatten deze beleidsregels alleen die onderwerpen die echt noodzakelijk zijn in het kader van de kenbaarheid of de toepasbaarheid. Onderdelen die in de wetgeving of de verordening al toereikend zijn geregeld, worden niet of slechts beperkt in dit verzamelbesluit beschreven.

CONCEPT

Artikelsgewijs

Artikelen die geen nadere toelichting behoeven, zijn niet opgenomen in deze artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.2 Aanvraagformulier

De inwoner dient gebruik te maken van de formulieren die het college heeft ontwikkeld voor aanvragen of verzoeken voor bepaalde voorzieningen. Dat kan een ook digitaal formulier zijn. Voor alle verzoeken geldt dat deze schriftelijk worden ingediend, tenzij anders is aangegeven.

Hoofdstuk 2 Re-integratie en uitstroombevordering

Paragraaf 1 Voorzieningen

Artikel 2.1.1 Aanbieden van voorzieningen

In de verordening is een overzicht opgenomen van door de re-integratievoorzieningen die het college in ieder geval kan inzetten. Daarbij is zoveel mogelijk per voorziening aangegeven wat het doel van de voorziening is, voor welke duur die maximaal kan worden ingezet en voor welke doelgroep de betreffende voorzieningen openstaat. Waar nodig kunnen in dit verzamelbesluit nadere regels worden gesteld. In deze paragraaf zijn die uitsluitend opgenomen ten aanzien van het verlenen van subsidie voor interne werkbegeleiding of voor training voor het geven interne werkbegeleiding.

Paragraaf 2 Parttime ondernemen

Artikel 2.2.3 Doelgroep

In dit artikel wordt omschreven wanneer een inwoner kan worden aangemerkt als een parttime ondernemer en dus een beroep kan doen op de bepalingen in deze paragraaf. Het is bij dit artikel van belang dat de grens wordt aangegeven vanaf wanneer een inwoner onder de werking van het Bbz valt, namelijk vanaf het moment dat er recht bestaat op de zelfstandigenaftrek van de Belastingdienst. Dit valt samen met het wettelijke urencriterium dat voor deze aftrek geldt van gemiddeld 23,5 uur per week. Vuistregel is dus dat er niet meer uren aan de zelfstandige activiteiten besteed kunnen worden met behoud van uitkering.

De vestigingseisen moeten voorkomen dat onrechtmatig wordt gestart met gevaar, schade, hinder, overlast etc. voor de omgeving waarin het bedrijf/beroep is gevestigd. Formele vestigingseisen zijn controleerbaar via inzage in vergunningen en verklaringen. Daarnaast moet de ondernemer ook over alle wettelijk vereiste inschrijvingen beschikken.

Artikel 2.2.4 Toestemming

De ondernemer moet vooraf toestemming vragen om met behoud van uitkering parttime te ondernemen. De toestemming kan telkens voor twaalf maanden worden verleend. Uitgangspunt is hierbij dat de ondernemer zelfstandige doorlopend aan de voorwaarden voldoet om voor verlenging van de toestemming in aanmerking te komen.

Gedurende de periode waarvoor toestemming wordt verleend, is er veelvuldig contact tussen de ondernemer en het college. De toestemming om gebruik te maken van de mogelijkheden van deze beleidsregels kan ingetrokken worden of niet worden verlengd. In de eerste plaats is intrekking van de toestemming mogelijk als de ondernemer niet meer tot de doelgroep behoort. Daarnaast is intrekking mogelijk als de ondernemer zich niet aan de voorwaarden of verplichtingen houdt. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan het niet nakomen van de arbeidsverplichtingen, het niet voldoen aan de administratieve verplichtingen en het niet bijhouden van een deugdelijke boekhouding. Maar ook als er sprake is van een blijvend negatief bedrijfsresultaat kan besloten worden om geen toestemming (meer) te verlenen.

CONCEPT

Artikel 2.2.5 Voorwaarden

Voor een toelichting over de urenomvang van maximaal 1225 uur per jaar wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 2.2.3.

Een deel van de administratie die de ondernemer moet bijhouden bestaat uit de urenadministratie. Via deze overzichten kan beoordeeld worden of het urencriterium niet wordt overschreden. Daarnaast kan aan de hand van een maandelijks inkomensoverzicht het inkomen per maand berekend worden. Uitgangspunt is de zelfstandige voor het bijhouden van zijn administratie en boekhouding zich moet houden aan de eisen die de Belastingdienst hiervoor heeft opgesteld. De boekhouding moet bestaan uit een jaarrekening (inclusief balans en verlies- en winstrekening) en eventueel een kasboek (in combinatie met een BTW-aangifte).

Deze regeling is niet bedoeld om ondernemers met een uitkering een betere positie te bieden op de markt dan fulltime ondernemers. Het is dan ook van belang dat de zelfstandigen tarieven hanteren die marktconform zijn. Of het gehanteerde tarief marktconform is, wordt bepaald door het college. Als leidraad wordt hiervoor genomen: de gemiddelde tarieven die door vergelijkbare ondernemers in de regio worden gehanteerd. Met opgevoerde kosten wordt rekening gehouden voor zover deze vanuit bijstandsoogpunt redelijk te achten zijn. De Belastingdienst kan hierbij mogelijk een afwijkend oordeel geven. Bij zelfstandige activiteiten op bescheiden schaal is het uitgangspunt dat deze activiteiten op korte termijn beëindigd kunnen worden. Er kunnen dus in beginsel geen langlopende verplichtingen aangegaan worden. Dit kan bijvoorbeeld gevolgen hebben voor opgevoerde kosten die samenhangen met de huur van een bedrijfspand of het aannemen van personeel.

In het plan van aanpak worden alle afspraken vastgelegd die met de zelfstandige zijn gemaakt. Het is van belang dat in het plan van aanpak alle administratieve verplichtingen en gevolgen van het niet nakomen van deze verplichtingen goed worden opgenomen.

Artikel 2.2.6 Kosten en inkomsten

Er kan geen bijstand worden verleend voor schulden of investeringen in het bedrijf, ook niet indirect. Ook de afschrijvingen die plaatsvinden met betrekking tot deze investeringen worden niet meegenomen als kosten.

Ondernemers moeten inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen afdragen over hun inkomsten uit bedrijf. Bij het vaststellen van de inkomsten uit parttime ondernemen, dus na afloop van het boekjaar, zal hiermee rekening worden gehouden. De ondernemer ontvangt de maandelijkse bijstandsnorm, zoveel als mogelijk onder verrekening van het belastbaar inkomen volgens de maandelijkse inkomstenopgave.

Na afloop van het boekjaar en aan de hand van de definitieve inkomensvaststelling, zal de ondernemer een belastingaanslag ontvangen, die vervolgens door het college wordt vergoed indien dit het gevolg is van het parttime ondernemen. De verwachting is dat schuldenproblematiek op dit onderdeel hiermee wordt voorkomen.

Er vindt een maandelijkse verrekening plaats van de inkomsten die de zelfstandige op bescheiden schaal genereert uit de zelfstandige activiteiten. Dit betreft een voorlopige verrekening. Aan de hand van de jaarcijfers en kopie belastingaangifte wordt het inkomen definitief vastgesteld. Er volgt eventueel terugvordering of nabetaling afhankelijk van het definitieve inkomen. Is er geen sprake van winst maar van verlies, dan volgt geen nabetaling boven bijstandsniveau. Dit zou namelijk betekenen dat een niet-levensvatbaar bedrijf in stand wordt gehouden.

Artikel 2.2.7 Intrekken of weigeren verlenging

Voor een toelichting op dit artikel wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 2.2.4.

Hoofdstuk 3 Uitkeringen algemene bestaanskosten

Paragraaf 1 Toekenning en vaststelling uitkering

Artikel 3.1.1 Aanvullende begripsbepalingen

Het begrip woning is in de PW niet gedefinieerd. Uit de totstandkoming en de wetsgeschiedenis van de PW volgt dat voor de invulling van het begrip woning kan worden aangesloten bij de Wet op de huurtoeslag.

CONCEPT

Anti-kraak en tijdelijke bewoning in geval van leegstand worden in de regel door professionele commerciële partijen aangeboden. Vaak is de inwoner daarvoor een vergoeding verschuldigd, maar bestaat er geen recht op huurtoeslag. Door de verschuldigde vergoedingen voor bruikleen of tijdelijke huur als woonlasten te definiëren, kan hiermee rekening worden bij het vaststellen van de hoogte van de uitkering.-Net als bij reguliere huur of kamerhuur geldt dat bijkomende kosten voor bijvoorbeeld energie, water of containergebruik buiten beschouwing worden gelaten.

Artikel 3.1.2 Zoektermijn inwoner tot 27 jaar

Voor de inwoner in de leeftijd van 18 tot 27 jaar geldt een zoektermijn van vier weken na de melding voor een uitkering op grond van de PW. In deze zoektermijn van vier weken wordt verwacht dat actief naar werk of scholing wordt gezocht. Voor de inwoner vanuit het praktijkonderwijs of het voortgezet speciaal onderwijs geldt een uitzondering. Dat geldt ook voor de inwoner met een medische urenbeperking of die behoort tot de doelgroep die in aanmerking komt voor loonkostensubsidie. In die situaties kan direct een aanvraag worden ingediend.

Uitgangspunt blijft dat zelfredzame inwoners werk zoeken of zich voor een opleiding aanmelden. Daarmee investeren zij in hun toekomst. Maar dat is niet voor alle inwoners een realistisch perspectief. Voor inwoners in kwetsbare omstandigheden wordt op grond van artikel 44, elfde lid, van de PW met de wetswijziging de mogelijkheid geboden om de zoektermijn achterwege te laten.

In het tweede lid wordt de groep inwoners genoemd voor wie de zoektermijn in ieder geval achterwege blijft, omdat aangenomen wordt dat zij in kwetsbare omstandigheden bevinden. Overige situaties worden door het college individueel beoordeeld.

Artikel 3.1.3 Ingangsdatum en terugwerkende kracht

Hoofdregel is dat een uitkering ingaat op de dag dat het recht ontstaat, maar niet eerder dan de meldingsdatum. In de meeste gevallen zal de meldingsdatum daarom de ingangsdatum zijn. Dat betekent dat het niet mogelijk is om een uitkering met terugwerkende kracht toe te kennen. Volgens vaste rechtspraak kan dit bij uitzondering wel als er sprake is van bijzondere omstandigheden. Hierbij kan gedacht worden aan de situatie dat iemand om medische redenen niet in staat was om zich eerder te melden en een aanvraag in te dienen. Omdat deze uitzondering als te beperkt werd ervaren, zijn de mogelijkheden om bijstand met terugwerkende kracht te verstrekken verruimd.

Het college krijgt de ruimte om de bijstand in individuele omstandigheden met maximaal drie maanden terugwerkende kracht toe te kennen. Van die ruimte is in dit verzamelbesluit gebruik gemaakt. Dit zijn per definitie individuele beoordelingen.

Gedacht kan worden aan omstandigheden die naar het oordeel van het college wijzen op een niet verwijtbare te late melding. Daarbij kan het gaan om omstandigheden van persoonlijke aard, bijvoorbeeld door een ziekenhuisopname niet in staat zijn (geweest) om zich tijdig te melden. Ook onvoldoende ‘doenvermogen’ kan een reden voor een te late melding zijn. Daarnaast kan sprake zijn van meer systeemtechnische omstandigheden. Gedacht kan worden aan een situatie waarin de inwoner in afwachting is van een besluit van het UWV, de besluitvorming is vertraagd, de aangevraagde uitkering uiteindelijk wordt afgewezen en de inwoner zich pas dan kan melden voor bijstand.

Als niet met terugwerkende kracht een uitkering wordt verleend, kunnen de gevolgen voor de inwoner dermate ernstig zijn dat alleen al om die reden toch terugwerkende kracht wordt toegepast. Hierbij kan worden gedacht aan acute financiële problemen of problemen die door financiële omstandigheden zijn veroorzaakt of daaraan hebben bijgedragen, bijvoorbeeld huisuitzettingen, afsluiting van nutsvoorzieningen of royement van zorgverzekeringen. Van belang is wel dat het verlenen van een uitkering met terugwerkende kracht die problematiek dan ook volledig oplost.

Wettelijk is bepaald dat de uitkering maximaal met drie maanden terugwerkende kracht kan worden verleend.

De uitsluitingsgrond voor de beëindigende zelfstandige hangt samen met het feit dat onder voorwaarden recht kan bestaan op bijstand op grond van het Bbz. Een van die voorwaarden is dat het bedrijf of zelfstandig beroep nog niet is beëindigd. Na de beëindiging kan het college het recht op bijstand namelijk niet (meer) vaststellen.

Artikel 3.1.4 Commerciële prijs

In artikel 22a van de PW en artikel 5 van de IOAW en IOAZ wordt gesproken over een commerciële prijs. De hoogte van deze prijs is niet wettelijk geregeld. In dit is aangegeven wat in de verschillende woonsituaties als een commerciële prijs wordt aangemerkt, waarbij aansluiting is gezocht bij de begrippen uit de Wet op de huurtoeslag.

Artikel 3.1.5 Verlaging bijstandsnorm bij geen of lage woonlasten

Om meer recht te doen aan het onderscheid tussen een inwoner met lage woonlasten en de inwoner die geen woonlasten heeft, is de formulering zodanig dat daarmee beoordelings- en dus regelruimte ontstaat. Afhankelijk van de feitelijke woonsituatie kan de hoogte van de verlaging binnen de aangegeven marge individueel afgestemd worden.

De norm wordt met (maximaal) 15% verlaagd als de inwoner geen woning bewoont. Deze bepaling ziet onder andere op de mogelijkheid om de uitkering van de dak- en thuisloze inwoner te verlagen, omdat die lagere bestaanskosten heeft dan de inwoner die een woning bewoont.

Hoewel de dak- en thuisloze inwoner lagere bestaanskosten heeft vanwege het ontbreken van woonruimte, zal deze inwoner wel kosten moeten maken voor de dak- en thuislozenopvang. Daarom is gekozen voor een verlaging van maximaal 15% van de gehuwdennorm.

Daarnaast is van lagere woonbestaanslasten in ieder geval sprake:

- bij het niet aanhouden van een woning;

- bij bewoning van een woning waaraan geen woonlasten zijn verbonden;

- als een derde, bijvoorbeeld de onderhoudsplichtige, de woonlasten van de woning betaalt.

Wanneer een derde, bijvoorbeeld de ex-echtgenoot, de woonlasten van de door de inwoner bewoonde woning betaalt, kan het college hiermee op verschillende manieren rekening houden. Het college kan het hierdoor genoten woongenot aanmerken als inkomen in natura of de bijstand verlagen vanwege lagere woonlasten. Als deze mogelijkheden in het individuele geval niet passend zijn, kan het college de bijstand met toepassing van het individualiseringsbeginsel als bedoeld in artikel 18, eerste lid, van de PW afstemmen op de feitelijke omstandigheden. Dit wordt individueel beoordeeld aan de hand van concrete feiten en omstandigheden.

Artikel 3.1.6 Herziening verlaging bij maatregel (inkeerbepaling)

Sinds 1 januari 2015 is een aantal arbeidsverplichtingen in de PW geüniformeerd. Die verplichtingen zijn opgenomen in artikel, vierde lid, van de PW en in de verordening ingedeeld in artikel 26, vijfde lid. In artikel 18, elfde lid, van de PW is de zogeheten inkeerregeling neergelegd die het mogelijk maakt de verlaging te herzien zodra de uit de houding en de gedragingen van de inwoner ondubbelzinnig is gebleken dat hij de betreffende verplichtingen (alsnog) nakomt. Dit gebeurt alleen op schriftelijk verzoek van de inwoner indien hij daarbij aantoont dat hij voldoet aan het bepaalde in het eerste lid. Het is aan de inwoner om te bepalen op welke manier hij dit aantoont.

De maatregel wordt niet eerder stopgezet dan nadat één maand is geëffectueerd. Wanneer bijvoorbeeld op grond van artikel 30 van de verordening in de eerste maand 35% van de maatregel wordt verrekend, is stopzetting van de maatregel mogelijk vanaf de tweede maand. Dit betekent dat feitelijk maar 35% geëffectueerd wordt. De overige 65% vervallen met toepassing van de inkeerbepaling. In geval van recidive wordt altijd minimaal 100% ingehouden in de eerste maand. Vanaf de tweede maand is toepassing van de inkeerbepaling mogelijk. Daarnaast wordt de maatregel niet eerder gestopt dan met ingang van de datum dat het verzoek van de inwoner is ontvangen. Wanneer de maatregel is opgelegd wegens niet aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid, wordt de maatregel niet gestopt.

Paragraaf 2 Vrijlatingen middelen Participatiewet

Artikel 3.2.1 Aanvullende begripsbepalingen

Giften en kostenbesparende bijdragen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder m en s, en artikel 18, achtste lid, van de PW zijn niet in de wet gedefinieerd. Het opnemen van deze begripsbepalingen in dit verzamelbesluit draagt echter bij aan de kenbaarheid van het beleid voor de inwoner. Daarnaast zorgt het voor een betere toepasbaarheid.

Een gift is aan te merken als inkomen, vermogen of kostenbesparende bijdrage. Er is alleen sprake van een gift als die uit vrijgevigheid en zonder een vorm van tegenprestatie door een derde wordt verstrekt. Een gift wordt rechtstreeks door de inwoner of zijn gezinsleden ontvangen.

CONCEPT

Ook voor een kostenbesparende bijdrage geldt dat deze uit vrijgevigheid en zonder een vorm van tegenprestatie wordt verstrekt. Een kostenbesparende bijdrage is een betaling of aankoop door een derde die niet rechtstreeks door de inwoner of zijn gezinsleden wordt ontvangen, maar die wel ten gunste van hem komt. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de situatie dat een derde de kosten van huur, energie of de premie van de zorgverzekering voor de inwoner betaalt. Voorbeelden van een kostenbesparende bijdrage in natura zijn duurzame gebruiksgoederen zoals een wasmachine of de verstrekking van boodschappen, dit laatste met uitzondering van een verstrekking door de Voedselbank.

Artikel 3.2.2 Vrijlating giften en kostenbesparende bijdragen

Dit artikel bevat bepalingen voor de wijze waarop giften en kostenbesparende bijdragen worden beoordeeld. De vrijlatingsbepalingen in dit artikel zijn niet van toepassing op inkomsten uit of in verband met (vrijwilligers)werk. Daarvoor gelden afzonderlijke wettelijke vrijlatingsregels.

Door giften en kostenbesparende bijdragen tot een bepaalde grens buiten beschouwing te laten, wordt voorkomen dat de Participatiewet de vrijgevigheid van personen of instellingen ontmoedigt. Gelet op het minimumbehoeftekarakter van de bijstand kan deze vrijlating echter niet onbeperkt zijn. Sinds 1 januari 2026 is hiervoor in artikel 31, tweede lid, van de PW een concreet bedrag opgenomen (artikel 31, tweede lid, onder m, van de PW). Met deze algemene vrijlating wordt geregeld wordt dat giften en kostenbesparende bijdragen tot deze vrijlatingsgrens in ieder geval niet tot de middelen worden gerekend, en dus worden vrijgelaten.

Meerdere ontvangsten worden bij elkaar opgeteld. Van de inwoner wordt verwacht dat hij ontvangen giften en kostenbesparende bijdragen zelf bijhoudt en hierover desgevraagd inzicht geeft.

Het vrijlatingsbedrag geldt per kalenderjaar en is voor alle uitkeringsnormen gelijk, ongeacht de ingangsdatum van de uitkering of een wijziging van de uitkeringsnorm. Omdat het bedrag van de algemene vrijlatingsgrens periodiek wordt geïndexeerd, wordt in dit in artikel geen concreet bedrag vermeld.

Niet-herleidbare ontvangsten zijn bedragen waarvan de inwoner niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een gift of waarvoor geen afdoende verklaring wordt gegeven. Deze bedragen worden in beginsel als inkomen of vermogen van de inwoner of het gezinslid aangemerkt. Hierbij kan worden gedacht aan kasstortingen, betaalverzoeken, cryptovaluta of andere bijschrijvingen op een bankrekening. De ontvangst van deze bedragen dient de inwoner altijd te melden bij het college, ongeacht de hoogte van de bedragen.

Als de gift of het totaal van de ontvangen giften hoger is dan de vrijlatingsgrens, wordt de het meerdere in beginsel tot de middelen gerekend. In het vierde lid is aangegeven hoe het college daar uitvoering aan geeft.

Hierbij geldt dat wanneer het gaat om giften in natura die bestemd zijn voor kosten waarin de algemene bijstand voorziet, sprake is van een kostenbesparende bijdrage als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van PW. Deze kostenbesparende bijdrage is geen middel dat als inkomen of vermogen is aan te merken, maar kan vanwege lagere bestaanskosten wel leiden tot verlaging van de algemene bijstand. Met toepassing van artikel 18, eerste lid, van de Wet wordt de bijstand dan afgestemd op die lagere bestaanskosten (individualiseringsbeginsel).

Daarvan kan bijvoorbeeld sprake zijn als de kosten van huur of zorgpremie door een derde worden betaald. Zulke kostenbesparende bijdragen van een derde vallen ook onder de algemene vrijlatingsgrens als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder m, van de PW. Zij vallen echter niet onder de surplus-regeling voor giften, die in het individuele geval gelet op artikel 31, eerste lid, onderdeel s, van de PW, vrijgelaten kunnen worden boven op de algemene vrijlating per kalenderjaar. Daarom is het nodig beide soorten bijdragen goed af te bakenen.

Als de gift of het totaal van meerdere giften hoger is dan de algemene vrijlatingsgrens, kan de betreffende gift, die tot overschrijding van de algemene vrijlatingsgrens leidt, alsnog worden vrijgelaten als dit gelet op de individuele omstandigheden en uit een oogpunt van bijstandsverlening verantwoord is. Dat is aangegeven in het vijfde lid.

Dit zin per definitie individuele beoordelingen, waarbij maatwerk geboden is.

Bij giften in natura wordt waar nodig uitgegaan van de waarde in het economisch verkeer. Dit zullen echter zeer uitzonderlijke situaties zijn.

Uitgangspunt in het zesde lid dat een gift die aan de inwoner wordt verstrekt voor het aflossen van een problematische schuld in beginsel wordt vrijgelaten. Dit draagt immers bij aan het voorkomen van

CONCEPT

schuldenproblematiek. Ook de gift die de kansen van op de arbeidsmarkt (re-integratie) van de inwoner wordt in beginsel vrijgelaten. Hierbij kan gedacht worden een gift die verstrekt voor het behalen van een rijbewijs (in geld of in natura).

Giften en kostenbesparende van een charitatieve instelling worden altijd volledig vrijgelaten. Ongeacht de vorm van de verstrekking. Deze tellen dan ook niet mee voor de algemene vrijlatingsgrens. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om verstrekkingen van de Voedselbank, Kledingbank en Stichting Leergeld.

Artikel 3.2.3 Vrijlating bezit voertuig

Bij het vaststellen van het vermogen wordt de waarde van één of meerdere voertuigen die op naam van de de inwoner of één van zijn gezinsleden geregistreerd staan in ieder geval vrijgelaten voor zover de (gezamenlijke) waarde niet hoger is dan € 5.000.

De toevoeging ‘in ieder geval’ laat ruimte om in uitzonderlijke situaties een hogere waarde vrij te laten. Dit geldt vooral in relatie tot de arbeids- en re-integratieverplichtingen en uiteraard binnen redelijk te achten grenzen. Gedacht kan worden aan de situatie waarin de inwoner de auto aantoonbaar nodig heeft voor zijn werk, bijvoorbeeld werk in een buitengebied, onregelmatige werktijden, nachtdiensten, etc. Wanneer de overschrijding van de vrijlatingsgrens zo gering is dat het inruilen van deze auto geen meerwaarde heeft, kan de waarde van deze auto volledig worden vrijgelaten. Dit is ter beoordeling van het college.

Paragraaf 3 Krediethypotheek

Artikel 3.3.1 Begripsbepalingen

Voor wat betreft het onderscheid tussen een krediethypotheek en een pandovereenkomst is relevant dat op grond van artikel 3, zesde lid, van de PW een woonwagen en een woonschip met een woning worden gelijkgesteld. Ook bij bewoning van woonwagen of een woonschip dient de bijstand (bij overschrijding van het vrij te laten vermogen) daarom als lening te worden verstrekt.

Artikel 3.3.2 Vestiging krediethypotheek

De aanvraag voor een krediethypotheek wordt beoordeeld aan de hand van artikel 50 van de PW. Uit dat artikel volgt dat de bijstand alleen in de vorm van een geldlening wordt verstrekt indien de te verlenen bijstand over de periode van een jaar naar verwachting meer bedraagt dan het netto minimumloon als bedoeld in artikel 37, eerste lid, van de PW en het vermogen dat is gebonden aan de woning en het bijbehorende erf hoger is dan de vrijlatingsgrens als bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de PW. De medewerkingsverplichting wordt ontleend aan artikel 48, derde lid, van de PW.

Artikel 3.3.3 Hoogte hypotheek, taxatie woning en vestigingskosten

Met de in het eerste lid genoemde “daarop drukkende schulden” worden alleen schulden bedoeld die zijn aangegaan ten behoeve van de woning, zoals de financiering van de aankoop of een verbouwing. Nadrukkelijk niet in aanmerking komen onder meer consumptieve kredieten waarvoor de woning als zekerheid is gesteld, of opnames van overwaarde die niet zijn aangewend ten behoeve van de woning. Voor de in het tweede lid genoemde WOZ-waarde geldt dat de vastgestelde waarde in de meest recente WOZ-waardebeschikking bepalend is.

Op verzoek van de inwoner kan een taxatie plaats vinden als de WOZ-waarde naar zijn mening niet overeenstemt met de waarde in het economische verkeer. Wel zal de inwoner de verplichting worden opgelegd om de (toekomstige) WOZ-waarde in overeenstemming te brengen met de daadwerkelijke waarde.

Indien de inwoner in bezit is van een taxatierapport kan dit rapport gebruikt worden voor de waardevaststelling. Wanneer een dergelijk rapport ontbreekt, kan een taxatie plaatsvinden door een taxateur of makelaar die in overleg met de inwoner belast wordt met de taxatie. Van belang is wel dat de taxateur of makelaar is aangesloten bij het Nederlands Woning Waarde Instituut (NWWI).

Een waardebepaling wordt niet aangemerkt als een taxatierapport als bedoeld in dit artikel.

De kosten verbonden aan taxatie, vestiging van de hypotheek, inschrijving van de hypotheekakte en bijkomende kosten als bedoeld in het zesde lid komen voor rekening van de inwoner. Voor deze kosten kan bijzondere bijstand

CONCEPT

worden verleend, indien aan de daarvoor geldende voorwaarden wordt voldaan. Bijzondere bijstand kan niet in de vorm van krediethypotheek verstrekt worden en dus wordt deze bijzondere bijstand als bijstand om niet verstrekt.

Artikel 3.3.4 Opname voorwaarden in hypotheekakte

Naast de voorwaarden genoemd in deze beleidsregels worden ook de gebruikelijke bedingen opgenomen in de hypotheekakte of akte van geldlening. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het beding tot beperking van de bevoegdheid tot verhuur of verpachting.

Artikel 3.3.5 Aflossingsvoorwaarden hypotheek

De aflossingsperiode van de lening wordt bepaald op ten hoogste tien jaar. Dit komt erop neer dat jaarlijks in beginsel 10 procent van de schuld moet worden terugbetaald. Door de duur waarin een aflossing gevergd wordt beperkt te houden, is deze voor zowel de inwoner als de gemeente overzienbaar.

In het tweede tot en met vijfde lid wordt geregeld dat de maandelijkse aflossing na beëindiging van de bijstandsverlening in beginsel gelijk is aan het bedrag dat zou volgen uit tien jaar aflossing, dus 1/120 van de geldlening. De aflossing wordt als regel bepaald op 60% van het verschil tussen het inkomen en de toepasselijke bijstandsnorm, maar afhankelijk van de omstandigheden kan hiervan worden afgeweken. Dit kan op initiatief van de gemeente en op verzoek van de inwoner.

Aangezien de hoogte van het inkomen en de noodzakelijke uitgaven geen vast gegeven hoeven te zijn, is bepaald dat het maandelijkse aflossingsbedrag telkens voor twee jaar wordt vastgesteld, tenzij het vastgestelde aflossingsbedrag toereikend is om de geldlening binnen de periode van tien jaar af te lossen. Geregeld is dat bij een inkomen op bijstandsniveau geen aflossing wordt gevergd. Daardoor blijft het inkomen tot dat niveau beschikbaar voor de voorziening in de algemeen noodzakelijke bestaanskosten.

Bij een beoordeling van individuele omstandigheden kan rekening worden gehouden met noodzakelijke, voor eigen rekening van de inwoner komende, bijzondere bestaanskosten. Deze worden in mindering gebracht op het inkomen. Dit geldt overigens niet als in die bijzondere bestaanskosten op een andere manier is of kan worden voorzien.

Wanneer de inwoner tijdens de aflossingsperiode van tien jaar verwijtbaar nalatig is om de vastgestelde aflossing te voldoen, is het nog niet afgeloste deel van de geldlening terstond opeisbaar en is daarover de wettelijke rente verschuldigd. Wanneer het niet mogelijk is om hiervoor een regeling te treffen, staan in het uiterste geval middelen als beslag op het inkomen en executoriale verkoop van de woning ter beschikking.

Artikel 3.3.6 Rentevordering

Het beperken van de aflossingsperiode betekent niet dat in alle gevallen de geldlening binnen tien jaar volledig zal zijn terugbetaald. Er wordt immers rekening gehouden met de hoogte van het inkomen na de bijstandsperiode. Wanneer na tien jaar niet het volledige geleende bedrag blijkt te zijn afgelost, wordt het restant in ieder geval afgerekend bij verkoop of vererving van de woning. Aan de inwoner wordt dan geen vooraf vastgestelde aflossingsverplichting meer opgelegd. Wel is het redelijk om rente in rekening te brengen. Er is immers reeds tien jaar gelegenheid gegeven om rentevrij af te lossen en dus ook om het vermogen terug op te bouwen. De renteverplichting die na tien jaar ingaat, stimuleert wel het verrichten van aflossingen.

Het kan zich voordoen dat de inwoner naar het oordeel van de gemeente de rente of een gedeelte daarvan kan opbrengen, maar dat de inwoner daardoor niet aan aflossen toe kan komen. De renteverplichting belemmert dan het aflossen. Om dit te vermijden, is aangegeven dat de betaling eerst tot ten hoogste het bedrag van de renteverplichting wordt aangemerkt als aflossing. Dit is in overeenstemming met het gegeven dat in de eerste tien jaar voorrang wordt gegeven aan het aflossen van de geldlening. De bij de schuld bij te schrijven rente die telkens niet betaald kan worden zal, omdat er wordt afgelost, op termijn afnemen. Is er naar het oordeel van de gemeente voor de inwoner geen mogelijkheid om de rente te betalen, dan wordt deze bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening. Het is dan niet te vermijden dat de totale schuld blijft oplopen. Omdat over de bijgeschreven rentevordering geen rente is verschuldigd, loopt de totale schuld niet oneindig op. Wanneer de geldlening geheel is afgelost, zal de renteverplichting die op dat moment moet worden berekend nihil zijn. Het tot dat moment bijgeschreven totaalbedrag aan rentevorderingen wordt verder op de gebruikelijke wijze afgewikkeld. Voor zover dat bedrag niet betaald kan worden, wordt dat afgerekend bij verkoop van de woning zoals ook gebeurt als een deel van de geldlening niet kan worden afgelost.

CONCEPT

Artikel 3.3.7 Aflossing hypotheek bij vererving en verkoop woning

Terugbetaling van de geldlening geldt ook bij verkoop tijdens het ontvangen van bijstand wanneer er dringende redenen zijn om te verhuizen. Er zal eerst afgerekend moeten worden voordat een nieuwe hypotheek kan worden gevestigd.

Een verkoop van de woning hoeft niet meteen gepaard te gaan met een financiële afwikkeling. Dit zal doorgaans plaatsvinden bij de overdracht van de woning. Vanaf het moment waarop de inwoner over de opbrengst kan beschikken, zal de resterende geldlening aan de gemeente in één keer moeten worden terugbetaald. Wanneer de woning wordt verkocht tegen een prijs die doelbewust beneden de geldende marktwaarde ligt, is er geen aanleiding om het resterende bedrag van de lening kwijt te schelden. Overigens zal, als de woning wel tegen de geldende marktwaarde is verkocht, de volledige opbrengst moeten worden aangewend ter aflossing van de hypothecaire schulden, waaronder de krediethypotheek. Pas als dit niet toereikend is, wordt de vordering kwijtgescholden.

Artikel 3.3.8 Toepassing laatst gevestigde hypotheek bij niet-duurzame onderbreking bijstandverlening

In de praktijk blijkt het voor te komen dat iemand na beëindiging van de bijstandverlening in de vorm van een krediethypotheek opnieuw op bijstand aangewezen raakt. Bij gelegenheid van de nieuwe aanvraag behoort dan een nieuwe vaststelling van het maximaal te lenen bedrag. Bij een niet al te lange onderbreking van de bijstandverlening moet er echter van worden uitgegaan dat de nieuwe bijstandsbehoeftigheid niet los kan worden gezien van die daarvoor. Voor zover het maximale bedrag van die geldlening nog niet is aangesproken, hetzij door een voortijdige beëindiging van de bijstand, hetzij door inmiddels verrichte aflossingen, wordt de te verlenen bijstand ten laste daarvan geboekt. Is het maximale bedrag wel volledig aangesproken, dan wordt de bijstand verder om niet verleend.

Hoofdstuk 4 Inkomensondersteuning en Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet

Paragraaf 1 Individuele inkomenstoeslag

Artikel 4.1.1 Aanvullende begripsbepalingen

De peildatum komt meestal overeen met de meldingsdatum en kan in beginsel niet liggen vóór de dag waarop de inwoner zich heeft gemeld om de individuele inkomenstoeslag aan te vragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit volgt uit artikel 44, eerste lid, van de PW en de jurisprudentie daarover.

De referteperiode is door het college vastgesteld op een periode van 36 aaneengesloten maanden, direct voorafgaand aan de peildatum. Daarbij is verondersteld dat bij een minimuminkomen na een periode van drie jaar niet of nauwelijks nog sprake is van reserveringsruimte. Ook het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (Nibud) is van mening dat na drie jaar de reserverings-mogelijkheden minimaal worden.

Artikel 4.1.2 Uitzicht op inkomensverbetering

In artikel 36 van de PW zijn de voorwaarden genoemd om in aanmerking te komen voor een individuele inkomenstoeslag. In de verordening zijn regels vastgesteld over de hoogte van de individuele inkomenstoeslag en ten aanzien van de begrippen langdurig en laag inkomen. In dit artikel is invulling gegeven aan het begrip uitzicht op inkomensverbetering.

In het eerste lid is aangegeven bij welke groepen in ieder geval sprake is van uitzicht op inkomensverbetering. De beoordeling of er al dan niet sprake is van ‘uitzicht op inkomensverbetering’ dient aan de hand van de individuele omstandigheden van het geval plaats te vinden. Hierbij is de visie van de betreffende trajectregisseur van grote betekenis.

Een student heeft geen recht op een individuele inkomenstoeslag omdat hij uitzicht heeft op inkomensverbetering, ook wanneer de studie nog meer dan twaalf maanden duurt. Uiteraard kan hier in bijzondere individuele omstandigheden van worden afgeweken. De term ‘uit Rijks kas bekostigd onderwijs’ volgt uit de PW. Omwille van een eenduidige begripsvorming en om misverstanden te voorkomen, wordt in dit verzamelbesluit daarom bij dat begrip aangesloten. Naast leerlingen en studenten die een opleiding of studie volgen waarvoor aanspraak op Studiefinanciering bestaat, gaat het hierbij om leerlingen die de Beroeps Begeleidende Leerweg (BBL) volgen.

CONCEPT

Bij de volgende groepen wordt verondersteld dat hun krachten en bekwaamheden onvoldoende zijn om uitzicht te hebben op inkomensverbetering:

- de inwoner met een arbeidsongeschiktheidsuitkering en een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80-100%;
- de inwoner met een uitkering op grond van de PW met een volledige ontheffing van de arbeidsverplichting.

Niet in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag komt de inwoner aan wie in de laatste twaalf maanden van de referteperiode een maatregel is opgelegd wegens het niet (voldoende) nakomen van de arbeids- en/of re-integratieverplichting.

Artikel 4.1.3 Ambtshalve toekenning

Het automatisch toekennen van de individuele inkomenstoeslag aan de inwoner met een langdurig laag inkomen volgt uit het Actieplan 2.0: Apeldoorn tegen armoede zoals dat op 3 juli 2025 door de raad is vastgesteld. Belangrijkste overweging bij deze actie is de administratieve last – en daarmee de drempel - voor de inwoner te verlagen en het bereik te vergroten.

Paragraaf 2 Bijzondere bijstand

Artikel 4.2.2 Uitgangspunten en werkwijze bij verlening van bijzondere bijstand

Het in het eerste lid neergelegde uitgangspunt omvat het wettelijk kader zoals dat in artikel 35 van de PW is neergelegd.

Het recht op bijzondere bijstand voor bepaalde kosten is sterk afhankelijk van de omstandigheden in het individuele geval en kan dan ook slechts van geval tot geval worden beoordeeld.

De uitgangspunten in dit artikel zijn daarbij richtinggevend, maar niet allesbepalend. Waar nodig wordt maatwerk geboden. Uiteraard binnen de kaders van de wet en de vaste rechtspraak, maar wel met zoveel mogelijk regelruimte. In bijzondere situaties kan het noodzakelijk zijn om van bepaalde uitgangspunten af te wijken. Dat is waar maatwerk om draait. Het beoogde effect is daarbij ook van grote betekenis.

Werken volgens de maatwerkgedachte betekent niet dat ‘alles kan’. Centraal staat de vraag: wat is nodig? Beoordeeld wordt of en op welke manier de gevraagde ondersteuning kan worden geboden. Deze paragraaf bevat derhalve geen opsomming van te onderscheiden kostensoorten. Waar nodig wordt voor de uitvoerend medewerkers in uitvoeringsrichtlijnen aangegeven welke afwegingen in een bepaalde situatie relevant zijn voor de beoordeling van het recht op bijstand.

Omdat gemeente Apeldoorn sinds 1 januari 2020 geen collectieve aanvullende zorgverzekering meer kan aanbieden, dient de inwoner zelf zorg te dragen voor een passende aanvullende zorgverzekering. Wettelijk uitgangspunt is dat voor medische en paramedische kosten geen bijzondere bijstand kan worden verleend. De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg gelden als een passende en toereikende voorliggende voorziening, ook wanneer de kosten niet volledig worden vergoed of wanneer een wettelijke eigen bijdrage is verschuldigd. De eigen verantwoordelijkheid van de inwoner brengt met zich mee dat hij zich passend verzekert, hetgeen ook inhoudt dat hij zorgdraagt voor een passende aanvullende verzekering. Gebruikmaking van digitale keuzemodellen kan ondersteuning bieden bij het kiezen van een goede en passende verzekering.

Met de term ‘passend’ wordt bedoeld dat keuze voor een aanvullende verzekering recht doet aan de individuele omstandigheden van de inwoner én zijn eigen verantwoordelijkheid hierin. Van de inwoner die reeds bekend is met een bepaalde ziekte of aandoening – en daardoor bepaalde kosten maakt, mag verwacht worden dat hij hiermee rekening houdt bij het afsluiten van een aanvullende verzekering. Het is de verantwoordelijkheid van de inwoner om onderverzekering (het gelet op zijn situatie afsluiten van een te geringe aanvullende verzekering) te voorkomen. Aan de andere kant is het ook niet de bedoeling dat inwoner onnodig een te uitgebreid pakket met hoge kosten afsluit (oververzekering). Eerdergenoemde digitale keuzemodellen kunnen hierbij als hulpmiddel dienen.

In dit verband heeft het college bijzondere aandacht voor (para)medische kosten voor kinderen. Kosten die noodzakelijk en niet-uitstelbaar zijn om ernstige of toekomstige (blijvende) schade aan minderjarige kinderen te voorkomen, kúnnen voor bijzondere bijstand in aanmerking komen als deze kosten niet door de zorgverzekering worden vergoed omdat de ouder(s) niet passend aanvullend verzekerd zijn. Eventuele bijstandsverlening zal slechts tijdelijk en in uitzonderingssituaties aan de orde kunnen zijn. Bij deze bijstandsverlening kunnen door het college

CONCEPT

verplichtingen worden verbonden, zoals het alsnog (beter) aanvullend verzekeren met ingang van een volgend kalenderjaar of aanmelding voor schuldhulpverlening. Ook de vorm waarin de bijstand wordt verleend wordt aan de hand van individuele omstandigheden door het college bepaald.

Tot slot wordt hier aangegeven dat één van de uitgangspunten van het armoedebeleid is dat werk moet lonen. Gezinnen met een inkomen iets hoger dan het sociaal minimum, komen soms niet meer (volledig) in aanmerking voor bijzondere bijstand, terwijl het besteedbare inkomen in sommige situaties niet toeneemt vanwege de kosten van kinderopvang. Deze armoedeval – minder besteedbaar inkomen ook al wordt er meer gewerkt – is een ongewenste situatie. Het zorgt immers voor een belemmering om te participeren op de arbeidsmarkt. Bij het beoordelen van het recht op bijzondere bijstand kan daarom rekening worden gehouden met de eigen bijdrage die deze huishoudens betalen voor noodzakelijke kosten van officieel geregistreerde kinderopvang op grond van de Wet kinderopvang. Deze eigen bijdrage wordt in mindering gebracht op het inkomen. Ook andere noodzakelijk te achten eigen bijdragen die tot een vermindering van het besteedbaar inkomen leiden, kunnen - indien daar in een individueel geval aanleiding toe is - op het inkomen van de inwoner in mindering worden gebracht.

Artikel 4.2.3 Termijn van indienen aanvraag

Bijzondere bijstand kan op grond van artikel 44 van de PW in beginsel niet met terugwerkende kracht worden verleend. Een aanvraag om bijzondere bijstand moeten worden ingediend voordat de kosten zijn gemaakt. In afwijking van deze (wettelijke) hoofdregel is in dit artikel bepaald binnen welke termijn en onder welke voorwaarden bijzondere bijstandsverlening met terugwerkende kracht mogelijk is.

Het vooraf aanvragen van bijzondere bijstand is niet alleen een wettelijk vereiste, maar is ook van belang om te voorkomen dat de inwoner kosten maakt waarvan op voorhand niet zeker is dat deze voor bijstandsverlening in aanmerking komen. Door de aanvraag vooraf in te dienen, kan nog naar alternatieven worden gezocht. Daarnaast is het in een aantal situaties sowieso niet mogelijk om de noodzaak van de kosten achteraf vast te stellen. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer het inwinnen van deskundigenadvies noodzakelijk is voor de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand. Het is ook van belang bij aanvragen die betrekking hebben op algemene bestaanskosten, zoals een wasmachine of koelkast.

De termijn van 31 dagen betekent dat de nota van de kosten maximaal 31 dagen oud mag zijn en de aanvraag om bijstand ook binnen die termijn moet zijn ingediend. Mits aan de overige voorwaarden wordt voldaan, kan hiervoor bijzondere bijstand worden verleend.

Bij bewindvoering, curatele en mentorschap wordt verwacht dat de bewindvoerder zo snel mogelijk, maar uiterlijk binnen een termijn van vier maanden na de rechtelijke uitspraak tot benoeming, de nota van de aanvangswerkzaamheden en de daaruit volgende periodieke kosten bij de inwoner in rekening brengt. Om met ingang van de datum van benoeming voor bijzondere bijstand in aanmerking te komen, is vereist dat de aanvraag binnen vier maanden na de dagtekening van de uitspraak van de rechtbank is ingediend. De termijn van vier maanden is een afgeronde termijn. Strikt genomen is een aanvraag ook tijdig als die binnen drie maanden en 31 dagen na de uitspraak van de rechtbank wordt ingediend. Aanvragen die na afloop van deze termijn worden ingediend komen niet in aanmerking voor bijstandsverlening met terugwerkende kracht. Voor alle vervolgaanvragen van de kosten van bewindvoering, curatele en mentorschap geldt de 31-dagen-termijn met de daarbij behorende criteria.

Artikel 4.2.4 Vaststelling draagkracht inkomen

De vaststelling van de draagkracht behoort tot de beleidsvrijheid van het college. In de artikelen 4.2.4 tot en met 4.2.6 is aangegeven hoe het college hier invulling aan geeft.

Hoofdregel is dat 25% van het meerinkomen als draagkracht wordt aangemerkt indien sprake is van een inkomen dat hoger is dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Dit geldt niet voor bijzondere bijstand voor woonlasten (woonkostentoeslag), waarbij het volledige meerinkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm als draagkracht wordt aangemerkt.

Jongmeerderjarigen (in de leeftijd van 18 tot 21 jaar) die in een inrichting verblijven, hebben geen recht op algemene bijstand. Omdat er voor deze groep geen afzonderlijke bijstandsnorm is vastgesteld, wordt voor de vaststelling van de draagkracht uitgegaan van de bijstandsnormen als genoemd in artikel 23 van de PW (normen bij verblijf in een

CONCEPT

inrichting voor personen van 21 jaar en ouder). Dit betekent dat bij een inkomen tot 110% van de van toepassing zijnde inrichtingsnorm geen draagkracht aanwezig is. Is het inkomen hoger dan 110% van deze inrichtingsnorm, dan wordt 25% van het meerdere als draagkracht aangemerkt.

Artikel 4.2.5 Vaststelling draagkracht uit vermogen

Het vermogen wordt buiten beschouwing gelaten, voor zover dat de vermogensgrens van artikel 34, derde lid, van de PW niet te boven gaat. Bij een vermogen dat hoger is dan deze vermogensgrens, wordt het meerdere vermogen voor 100% meegenomen als draagkracht en dient dit bedrag eerst aangewend te worden voor de betaling van de betreffende kosten. Een vermogensoverschrijding die lager is dan de aangevraagde bijzondere bijstand kan (eenmalig) op de toe te kennen bijstand in mindering worden gebracht.

Artikel 4.2.6 Draagkrachtperiode en herziening draagkracht

De draagkrachtperiode wordt in beginsel vastgesteld voor de duur van een jaar. Is er sprake van vaste periodieke kosten en heeft de inwoner een stabiel inkomen, dan kan de draagkracht over een periode van 36 maanden worden vastgesteld. Dit geldt met name voor bewindvoeringskosten. Wanneer de (financiële) omstandigheden van de inwoner en/of de duur van de kosten daartoe aanleiding geven, kan de draagkrachtperiode over een andere periode worden vastgesteld. Wordt er tijdens een lopende draagkrachtperiode opnieuw bijzondere bijstand aangevraagd, dan wordt bij deze nieuwe aanvraag in beginsel aangesloten bij de reeds vastgestelde draagkrachtperiode. Dit voorkomt dat bij meerdere aanvragen in dezelfde periode verwarring ontstaat doordat de draagkrachtperioden elkaar deels overlappen.

Artikel 4.2.7 Hoogte bijzondere bijstand en drempelbedrag

Omdat het hanteren van een drempelbedrag tot de beleidsvrijheid van het college behoort, wordt in het tweede lid expliciet aangegeven dat van deze mogelijkheid geen gebruik wordt gemaakt. Voor een gering aantal kostensoorten hanteert het college richtbedragen. Deze zijn vermeld in de verstrekkingenlijst, die als bijlage deel uitmaakt van deze beleidsregels. Jaarlijks wordt beoordeeld of deze bedragen gewijzigd of geïndexeerd moeten worden.

Paragraaf 3 Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet

De participatievoorzieningen van het Sociaal Vangnet hebben tot doel het maatschappelijk participeren te bevorderen. Mensen met een laag inkomen maken – gehinderd door hun financiële omstandigheden – relatief weinig gebruik van maatschappelijke en culturele voorziening. Juist voor deze groep is het van belang om sociale contacten te onderhouden door middel van sport en sociaal-culturele activiteiten. Kinderen nemen hierbij een bijzondere plaats in. Huishoudens kunnen om verschillende redenen financieel in de problemen in de problemen komen. Ongeacht de hoogte van het inkomen kan sprake zijn van een lage bestedingsruimte. Kinderen uit gezinnen met (problematische) schulden ervaren dezelfde gevolgen van armoede als kinderen in gezinnen met een laag inkomen.

In de door de raad van de gemeente Apeldoorn vastgestelde beleidsnotitie “Sociaal Vangnet, met oog voor de toekomst 2020 – 2024” is opgenomen welke participatievoorzieningen voor de doelgroep openstaan. Naar aanleiding van de motie “Niet meer watertrappelen” van 1 december 2022 is de vergoeding voor het behalen van zwemdiploma A vanaf 1 januari 2023 uitgebreid naar diploma B.

De regels in deze paragraaf strekken tot uitwerking van artikel 4.2.2 van de verordening, waarin de kaders voor de verschillende participatievoorzieningen zijn aangegeven.

Artikel 4.3.1 Aanvullende begripsbepalingen

Voor de leesbaarheid van deze paragraaf is een aantal begripsbepalingen van de verordening en artikel 1.1 van dit verzamelbesluit hier herhaald. Daarnaast is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de bepalingen van de PW.

De financiële positie van inwoners met een (relatief) laag inkomen staat al langere tijd onder druk. De verhoging van de inkomensgrens tot 130% van de bijstandsnorm, zoals vermeld in het tweede lid, leidt tot een verbetering van hun financiële situatie. Deze verruiming van de inkomensgrens heeft een tijdelijk karakter.

Artikel 4.3.2 Doelgroep en voorwaarden

CONCEPT

De inwoner van 18 jaar en ouder die studerend of schoolgaand is valt niet onder de doelgroep van deze regeling. Enerzijds voorziet de Wet studiefinanciering 2000 en de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten in een sluitend systeem van financiële ondersteuning voor deze groep.

Gezien de positie die studenten en scholieren in de samenleving innemen in relatie tot hun toekomstperspectief, kan niet worden gesteld worden dat zij in een isolement verkeren of daarin dreigen te geraken. Hierin verschilt hun situatie aanmerkelijk van de positie van mensen die (langdurig) op bijstand of een ander minimuminkomen zijn aangewezen. Daarnaast staan er voor studenten en scholieren vaak diverse andere (reductie)regelingen open, waardoor ook om die reden een toereikend aanbod voor participatie aanwezig wordt geacht.

Artikel 4.3.3 Algemene bepalingen over aanvraag en verstrekking

Hoofdregel is dat de participatievoorziening op aanvraag wordt verstrekt. Anders dan een aantal andere participatievoorzieningen wordt het tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten en het kidstegoed jaarlijks verstrekt.

Deze participatievoorzieningen kunnen ambtshalve worden verstrekt aan de inwoner die een uitkering ontvangt op grond van de PW, IOAW, IOAZ of het Bbz. De relevante gegevens over het inkomen e.d. zijn al bekend en hoeven niet opnieuw opgevraagd te worden.

Ambtshalve verstrekking is ook mogelijk indien sprake is van een laag inkomen waarvan verwacht wordt dat daarin geen wijzigingen volgen. Dit geldt met name voor de inwoner met een AOW-pensioen. Als het tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten eerder op aanvraag is toegekend worden de vervolgaanspraken (jaarlijks) ambtshalve verstrekt. Deze inwoner zal echter altijd een eerste aanvraag moeten indienen.

Heeft het kind van de inwoner met een laag inkomen (dus tot maximaal 120% van de bijstandsnorm) in het betreffende jaar al een tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten ontvangen, dan geeft dat automatisch recht op een Kidstegoed. Daarvoor is wel vereist dat het kind op de peildatum van het betreffende tegoed ook nog aan de voorwaarden voldoet. In die situaties wordt het kidstegoed ambtshalve verstrekt (´automatisch toegekend`).

Inwoners met een laag inkomen uit eigen bedrijf of zelfstandig beroep behoren tot de doelgroep van het Sociaal Vangnet. Veel zelfstandig ondernemers, waaronder de zelfstandigen zonder personeel (zzp’ers), zijn financieel al langere tijd in meer of mindere mate getroffen door de coronacrisis. De Tijdelijke overbruggingsregeling zelfstandig ondernemers (Tozo) is per 1 oktober 2021 beëindigd. Een deel van de ondernemers zal op zichzelf een levensvatbaar bedrijf of beroep hebben, maar financieel nog niet op orde zijn. Ook voor hen moet het mogelijk zijn om te (blijven) participeren.

Het inkomen wordt normaliter vastgesteld op grond van financiële (jaar)stukken van het voorgaande boekjaar. De voortdurende coronacrisis vormt op zichzelf geen reden om van dat uitgangspunt af te wijken. Uiteraard kan wel sprake zijn van omstandigheden waarin deze berekeningsmethode volgens het college onevenredig uitpakt. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan bedrijven die vanwege de coronacrisis nog altijd met een (gedeeltelijke) verplichte sluiting geconfronteerd worden. Maar er zijn ook bedrijven die in het vorig kalenderjaar niet of niet volledig open mochten zijn en nu wel weer volledig kunnen ondernemen. Een ander voorbeeld is een onderneming die recentelijk is opgericht, waardoor er in het geheel nog geen jaarstukken voorhanden zijn. In dergelijke situaties kan het college ervoor kiezen om een andere periode of berekeningsmethode te hanteren. Dit wordt individueel beoordeeld.

Artikel 4.3.4 Tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten

Deze participatievoorziening was eerder bekend als de Regelrecht Strippenkaart. Dit artikel bepaalt wie recht heeft op welk tegoed. Voor de inwoner geldt een nadere inkomensdifferentiatie. Een inkomen tot 110% van de bijstandsnorm geeft recht op een hoger tegoed dan de inwoner die beschikt over een inkomen tussen 110% en 120% van de bijstandsnorm. Voor een kind geldt dit inkomensonderscheid niet. Bij een inkomen vanaf 120% van de bijstandsnorm bestaat in alle gevallen geen recht meer op deze participatievoorziening. Per jaar wordt maximaal één tegoed per inwoner en per kind verstrekt.

Artikel 4.3.5 Kidstegoed

CONCEPT

Het kidstegoed is bedoeld voor het minderjarige kind van de ouder(s) met een laag of laag besteedbaar inkomen.

Het kidstegoed omvat twee tegoeden: een tegoed in verband met schoolkosten en een feestdagentegoed. Omdat de kosten vaak toenemen naarmate het kind ouder wordt, zijn er twee leeftijdscategorieën. De leeftijd van het kind op de peildatum is bepalend voor het recht en de hoogte van het tegoed. Er wordt maximaal één kidstegoed per kind per jaar verstrekt.

Het kidstegoed wordt in verschillende perioden verstrekt. Hierdoor is ook de periode van besteding verschillend. Het tegoed in verband met schoolkosten wordt in de maand juni verstrekt en kan in dat jaar tot 15 oktober worden besteed. Het feestdagentegoed wordt verstrekt in de maand november en kan dit worden besteed tot 1 februari in het daaropvolgende kalenderjaar

Voor het kind van de inwoner met een laag besteedbaar inkomen is het Kidstegoed (alleen) op aanvraag mogelijk. Omdat dit kind geen aanspraak heeft op een tegoed voor sportieve, culturele, recreatieve en andere maatschappelijke activiteiten is het ambtshalve verstrekken (´automatisch toekennen`) van een Kidstegoed niet aan de orde. Het kan echter zeer wenselijk zijn dat ook dit kind voor een Kidstegoed in aanmerking komt waardoor voor deze situaties een aanvraagprocedure via maatschappelijk organisaties is opengesteld.

Artikel 4.3.6 Tegemoetkoming Zwemdiploma A en B

De tegemoetkoming kan slechts eenmaal per kind worden verstrekt. Gelet op de hoogte van de kosten kan niet worden verlangd dat de inwoner deze kosten volledig voorschiet. Daarom bestaat de mogelijkheid om de aanvraag vooraf in te dienen. Wanneer de zwemlessen bij zwembad De Sprenkelaar of Aquacentrum Malkander worden gevolgd, kan het kind de zwemlessen gaan volgen waarna betaling (rechtstreeks aan het betreffende zwembad) op declaratiebasis plaatsvindt.

Heeft de inwoner de kosten van de zwemlessen zelf betaald, dan wordt de tegemoetkoming (tot maximaal het bedrag volgens de verstrekkingenlijst) op declaratiebasis aan de inwoner verstrekt.

De tarieven voor een zwemabonnement worden door Zwembad De Sprenkelaar en Aquacentrum Malkander jaarlijks vastgesteld.

Hieruit volgt dat de hoogte van de tegemoetkoming ook jaarlijks geïndexeerd dient te worden. Om die reden zijn de bedragen vermeld op de verstrekkingenlijst die als bijlage bij dit verzamelbesluit is gevoegd.

Artikel 4.3.7 Tegemoetkoming verplicht eigen risico

Vanaf 1 januari 2020 heeft de gemeente Apeldoorn geen collectieve aanvullende ziektekostenverzekering meer. Voor de inwoner met zorgkosten wordt een tegemoetkoming in het verbruikt eigen risico verstrekt. De hoogte bedraagt 50% van het verbruikt eigen risico. Omdat de hoogte van het verplicht eigen risico (veelal jaarlijks) door de overheid wordt bepaald, is in dit artikel geen bedrag genoemd en wordt aangesloten bij het (geïndexeerde) bedrag als vermeld in de Zorgverzekeringswet.

De tegemoetkoming wordt eenmalig per kalenderjaar verstrekt. De inwoner die vanwege hoge zorgkosten het eigen risico al in korte tijd heeft verbruikt kan direct aansluitend de aanvraag om de tegemoetkoming indienen. De inwoner die het eigen risico met tussenpozen (in gedeeltes) verbruikt kan – in afwachting van de uiteindelijke aanvraag om de tegemoetkoming – zo nodig een betalingsregeling treffen met de zorgverzekering. Dit wordt redelijk geacht omdat het in deze situaties om lagere bedragen gaat. Bovendien is bij deze voorziening sprake van een gedeeltelijke vergoeding en blijft een deel van de kosten sowieso voor eigen rekening van de inwoner.

Hoofdregel is dat de aanvraag om een tegemoetkoming wordt ingediend in het jaar waarop de zorgkosten betrekking hebben, maar uiterlijk op 31 december van het daarop volgende kalenderjaar. Hierdoor hebben ook de inwoners die de afrekening van de zorgverzekering pas later ontvangen nog ruimschoots de gelegenheid om hun aanvraag tijdig in te dienen.

Voor veruit de meeste kosten zal deze aanvraagtermijn toereikend zijn. Dat zal echter niet voor alle situaties gelden.

Met name de nota’s die betrekking hebben op behandelingen in het ziekenhuis kunnen nog tot twee jaar na de behandeldatum worden ontvangen. De inwoner heeft hier zelf geen enkele invloed op en mag door deze

CONCEPT

financieringssystematiek niet gedupeerd worden. Voor deze situaties is een uitzonderingsbepaling voor de aanvraagtermijn opgenomen.

Omwille van een praktische uitvoering, maar ook vanwege de gemeentelijke financiële verantwoording, wordt in de overige situaties een aanvraagtermijn van (totaal) dertien maanden aangehouden

Artikel 4.3.8 Vergoeding leges gehandicaptenparkeerkaart

De toekenning van een gehandicaptenparkeerkaart vindt zijn wettelijke grondslag in de (landelijke) Regeling Gehandicapten-parkeerkaart. In de gemeente Apeldoorn wordt deze regeling uitgevoerd door het WMO-loket. Op grond van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) is een eventuele overdracht van (persoons)gegevens niet toegestaan en dient de inwoner de aanvraag zelf in te dienen.

Artikel 4.3.10 Intrekking en terugvordering

Uit doelmatigheidsoverwegingen wordt een te hoog of ten onrechte verstrekt bedrag tot € 50 niet teruggevorderd.

Hoofdstuk 5 Schuldhulpverlening

Artikel 5.1 Aanvullende begripsbepalingen

Dit artikel is grotendeels gebaseerd op artikel 1 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening en de kaderstelling schuldhulpverlening.

Artikel 5.2 Doelgroep en toegang

Conform de visie zoals neergelegd in de kaderstelling schuldhulpverlening staat schuldhulpverlening in beginsel open voor alle inwoners van Apeldoorn. Omdat de gemeente er in beginsel is voor haar eigen inwoners, is de toegang tot integrale schuldhulpverlening ook beperkt tot Nederlanders, en de daaraan gelijkgestelden die in Apeldoorn wonen. Ook de dak- en thuislozen komen in aanmerking voor schuldhulpverlening aangezien Apeldoorn een centrumgemeente is.

Artikel 5.3 Vorm van ondersteuning

Een gerichte en selectieve toepassing van schuldhulpverlening vraagt om maatwerk. Of een aanbod schuldhulpverlening zal worden gedaan en vervolgens welk product of combinatie van producten kan worden ingezet, hangt onder meer af van de situatie van de verzoeker, de doelstelling van de schuldhulpverlening en de voorwaarden van het betreffende product. De inzet van producten kan per situatie verschillen. Er worden enkele factoren genoemd die bepalen in welke mate de gemeente één of meerdere producten schuldhulpverlening aanbiedt.

Artikel 5.4 Weigeren en beëindigen

In dit artikel wordt beschreven wanneer de toegang tot de integrale schuldhulpverlening wordt geweigerd dan wel beëindigd. Hoewel het college de toegang tot integrale schuldhulpverlening voor zoveel mogelijk burgers wil openstellen, zijn er ook situaties waarin het college iemand de toegang wil ontzeggen c.q. de integrale schuldhulpverlening wil beëindigen. Indien een verzoeker of de inwoner niet of in onvoldoende mate zijn verplichtingen nakomt, wordt de toegang tot de integrale schuldhulpverlening geweigerd dan wel beëindigd.

Alvorens tot beëindiging of weigering te besluiten, biedt het college aan eenmaal een hersteltermijn om alsnog de gevraagde informatie te verstrekken of medewerking te verlenen. Uiteraard kan dit alleen als herstel van het verzuim nog mogelijk is. In dit artikel is bewust geen concrete termijn opgenomen. De gegunde termijn dient een redelijke termijn te zijn conform de bepalingen in de Awb. Wat redelijk is hangt af van het type verplichting. Als ook gedurende de herstelperiode de verplichtingen niet worden nagekomen, dan kan het college besluiten tot weigering of beëindiging van de integrale schuldhulpverlening.

Hoofdstuk 6 Herziening, terugvordering, invordering en verhaal

Paragraaf 1 Herziening en terugvordering

CONCEPT

Artikel 6.1.1 Aanvullende begripsbepalingen

Het begrip bedrijfskapitaal volgt uit het Bbz 2004 en is afzonderlijk gedefinieerd omdat deze vorm van bijstand zich onderscheidt van de (tijdelijke) uitkering voor de kosten van levensonderhoud aan de zelfstandige.

Het begrip signaal is niet in de PW, IOAW of IOAZ gedefinieerd, maar volgt uit de jurisprudentie. Hiervoor wordt onder andere verwezen naar de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep van 22 november 2016, ECLIi:NL:CRVB:2016:4469.

Een onderscheid in een niet-verwijtbare vordering en een verwijtbare vordering is met name van betekenis bij de beoordeling van kwijtscheldingsverzoeken. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat niet alle verwijtbare vorderingen een gevolg hoeven te zijn van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht. Gedacht kan worden aan de situatie dat de inwoner zijn aflossingsverplichting aan de als geldlening verstrekte bijstand niet nakomt waardoor het college tot terugvordering besluit. Er is dan wel sprake van een verwijtbare vordering, maar het is geen gevolg van het schenden van de inlichtingenplicht.

Overigens gaat het bij het onderscheid in een verwijtbare of niet-verwijtbare vordering om te veel of ten onrechte ontvangen uitkering. Verleend bedrijfskapitaal valt hier niet dus niet onder.

Artikel 6.1.2 Gebruikmaking van de wettelijke bevoegdheid

Het college maakt in alle gevallen waarin daarvoor aanleiding bestaat gebruik van de bevoegdheid tot herzien, intrekken en het terugvorderen van uitkeringen en verleend bedrijfskapitaal.

Met de invoering van de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW (Fraudewet) per 1 januari 2013 is voor het herzien, intrekken en terugvorderen van een uitkering een onderscheid gemaakt in situaties waarin sprake is van het schenden van de inlichtingenplicht en situaties waarin dat niet aan de orde is. Vanaf die datum is de eerdere discretionaire bevoegdheid van het college voor een deel komen te vervallen. In situaties waarin sprake is van schending van de inlichtingenplicht, is het college verplicht tot herziening, intrekking en terugvordering van de te veel of ten onrechte verleende uitkering over te gaan. Omdat die bepalingen in de wet zijn opgenomen, worden deze niet in dit verzamelbesluit vermeld.

Herziening en intrekking van het recht op uitkering vormen een belangrijke grondslag voor de terugvordering. Evenals terugvordering van een uitkering is het met terugwerkende kracht gewijzigd vaststellen van het recht op uitkering door middel van een herzienings- of intrekkingsbesluit een algemene bevoegdheid van het college, voor zover daarbij geen sprake is van een schending van de inlichtingenplicht. Het college maakt in alle gevallen waarin daarvoor aanleiding bestaat, gebruik van de bevoegdheid tot herzien, intrekken en terugvorderen van uitkeringen.

Op grond van het Bbz had de terugvordering van verleende bijstand (zowel de uitkering als bedrijfskapitaal) een verplicht karakter. Op 1 januari 2020 is het Bbz 2004 gewijzigd en is de terugvordering van bijstand een bevoegdheid van het college geworden, tenzij sprake is van het schenden van de inlichtingenplicht of ander nalatig handelen van de inwoner. Hiermee is het Bbz 2004 meer op één lijn gebracht met de uitgangspunten van de PW.

Voor wat de betreft de bevoegdheid tot verrekening is het college bevoegd om de middelen die de inwoner in de voorafgaande zes maanden heeft ontvangen, te verreken met de bijstandsuitkering. Voor de IOAW en IOAZ geldt een termijn van drie maanden. Verrekening van middelen heeft de voorkeur boven het terugvorderen van de te veel of ten onrechte uitkering. De inwoner wordt hierdoor niet met een schuld (vordering) geconfronteerd en het college hoeft geen formele terugvorderingsactie op te starten. Deze situaties doen zich met name voor wanneer sprake is van sterk wisselende inkomsten, die al dan niet ‘gestapeld’ of uitgesteld aan de inwoner uitbetaald worden.

Artikel 6.1.3 Uitgangspunten terugvordering

Deze bepaling vormt de kernbepaling van het gemeentelijke terugvorderingsbeleid. Hoofdregel is dat dat te veel of ten onrechte verstrekte uitkering volledig wordt teruggevorderd en de inwoner deze vordering ook volledig moet terugbetalen. Dit geldt ook voor verleend bedrijfskapitaal. Wanneer de verplichtingen die verbonden zijn aan de geldlening niet (naar behoren) worden nagekomen, wordt tot terugvordering overgegaan.

Gelet op de financiële verantwoordelijkheid voor kosten van bijstand en andere uitkeringen acht het college het van groot belang dat uitkeringen alleen terechtkomen bij die burgers die hier recht op hebben. Bovendien hebben de ontvangsten voortvloeiend uit de terugvordering een gunstig effect op het beschikbare budget. Daarnaast hanteert het

CONCEPT

college het uitgangspunt dat het plegen van fraude of ander verwijtbaar gedrag onder geen enkele voorwaarde mag worden beloond door de ten onrechte verleende uitkering niet terug te vorderen. Dat geldt overigens ook voor bijzondere bijstand.

In dit verband is uiteraard ook van belang dat de wetgever ook heeft bepaald dat ten onrechte verleende uitkeringen vanaf 1 januari 2013 verplicht teruggevorderd worden. Daaruit volgt tevens dat de mogelijkheden mee te werken aan kwijtscheldingsverzoeken beperkter zijn geworden. Uiteraard tracht het college haar terug- en invorderingsbevoegdheid wel zo doelmatig en efficiënt mogelijk in te richten.

Ook bij terug- en invordering van verleende uitkeringen maatwerk geboden, uiteraard binnen de hiervoor gestelde kaders en mogelijkheden. Het college zal een goede balans moeten vinden tussen de belangen van het college als schuldeiser, de belangen van de inwoner als debiteur en het maatschappelijk belang. De te maken afweging van deze belangen zal altijd individueel maatwerk zijn. Soms kan de inwoner (financieel) in de knel komen. Vanuit het maatschappelijk belang is niet alleen strenge handhaving belangrijk, maar zal ook oog moeten blijven bestaan voor de persoonlijke situatie van de inwoner (integraal werken, waar nodig en waar mogelijk rekening houden met bijvoorbeeld uitstroom, armoedebeleid en schuldhulpverlening). En in zeer bijzondere omstandigheden en klemmende situaties is afwijking van de beleidsregels mogelijk op basis van de individuele omstandigheden.

Artikel 6.1.4 Afzien van terugvordering (kruimelbedragen)

In dit artikel is aangegeven wanneer uit doelmatigheidsoverwegingen wordt afgezien van terugvordering. Wanneer de te veel of ten onrechte verleende uitkering dermate laag is dat de kosten die de terugvordering met zich meebrengen hoger zijn dan de totale vordering (kruimelbedrag), wordt van terugvordering afgezien. Met de totale vordering wordt hier bedoeld: de vordering zonder verrekening.

Het vaststellen van de hoogte van het kruimelbedrag behoort tot de beleidsvrijheid van het college en is met ingang van 1 januari 2027 vastgesteld op € 50. Dit geldt niet voor terugvorderingen als gevolg van verwijtbaar gedrag van de inwoner.

Artikel 6.1.5 Brutering vordering

Het college hanteert het uitgangspunt dat de te veel of ten onrechte verleende uitkering bruto wordt teruggevorderd. Deze bevoegdheid wordt ontleend aan artikel 58, vijfde lid, van de PW en artikel 25, vijfde lid van de IOAW/Z. Brutering van de vordering betekent dat de vordering verhoogd met de loonbelasting, premies volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage die het college aan de Belastingdienst en het UWV heeft afgedragen.

In afwijking van dit uitgangspunt wordt de uitkering netto teruggevorderd als:

- de vordering betrekking heeft op het lopende kalenderjaar én de inwoner de vordering ook in het lopende kalenderjaar (volledig) aflost;
- de vordering is ontstaan buiten toedoen van de inwoner én het hem niet kan worden aangerekend dat de vordering niet in het lopende kalenderjaar wordt afgelost.

Dit is in lijn met vaste rechtspraak. Zie hiervoor o.a. de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep van 28 november 2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AZ3437 en 24 juli 2007, ECLI:NL:CRVB:2007:BB00561.

Indien niet aan deze criteria wordt voldaan, vordert het college de uitkering bruto terug. Als het ontstaan van de vordering aan de inwoner zelf te wijten is, kan niet worden verwacht dat het college de afdracht van de loonbelasting en premies volksverzekeringen voor haar rekening neemt. Als de inwoner in verzuim is en zijn inlichtingenplicht niet naar behoren nakomt, wordt de vordering met deze afgedragen belasting en premies verhoogd. Ook wordt tot brutering van de vordering overgegaan als de inwoner de vordering wel kán terugbetalen in het lopende kalenderjaar, maar hiertoe niet wil overgaan. Zijn financiële middelen zijn voldoende om de vordering ineens of tijdens het lopende kalenderjaar te voldoen, maar hij besluit hiertoe niet over te gaan. Ook dan is het niet redelijk dat het college de afgedragen loonbelasting en premies volksverzekeringen voor haar rekening neemt en ligt het in de rede dat de inwoner deze afgedragen belasting en premies bij de belastingdienst terugvraagt.

Brutering van de vordering vindt plaats op 31 december van het jaar waarin de vordering is ontstaan. Dit impliceert dat vorderingen die zijn ontstaan wegens het schenden van de inlichtingenplicht en (tevens) betrekking hebben op

CONCEPT

voorgaande kalenderjaren, direct worden gebruteerd. Over die jaren heeft immers al een afdracht van de loonbelasting en premies volksverzekeringen plaatsgevonden en is verrekening niet meer mogelijk.

Paragraaf 2 Invordering

Artikel 6.2.1 Wijze van invordering

Uitgangspunt is dat de inwoner de betaling ineens binnen de gestelde termijn moet voldoen. Wanneer dit niet mogelijk is, wordt de maandelijkse aflossing in beginsel vastgesteld op een maandelijks aflossingsbedrag ter hoogte van de belastingvrije voet indien sprake is van een inkomen op bijstandsniveau.

Bij een inkomen dat hoger is dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm geldt als uitgangspunt dat het aflossingsbedrag wordt vastgesteld op 60% van de draagkracht van de inwoner, met als ondergrens minimaal het bedrag dat afgelost zou moeten worden indien de inwoner nog een uitkering ingevolge de PW, IOAW of IOAZ zou ontvangen.

Hierbij wordt door het college ook rekening gehouden met het belang van activering naar werk (werken lonend maken). De inwoner moet een prikkel houden om uit te stromen uit de uitkering en zicht hebben op een inkomensverbetering. Van een inkomensverbetering zal feitelijk geen sprake zijn wanneer na werkaanvaarding alles boven de volledige beslagvrije ruimte wordt gebruikt om een vordering af te lossen. Vanwege de zogeheten armoedevalproblematiek maar ook als financiële stimulans tot werkaanvaarding, wordt niet de volledige beslagvrije ruimte benut voor aflossing van de vordering.

Bij het vaststellen van de draagkracht wordt in principe geen rekening gehouden met schulden die niet preferent zijn. Deze schulden moeten worden voldaan uit het restant van de draagkracht. Mocht dit niet mogelijk zijn dan kan eventueel hiervan worden afgeweken, maar dan speelt de aard van die schuld een belangrijke rol in de afweging. Zeker als de vordering binnen 36 maanden kan worden afgelost kan het college genoegen nemen met een lager bedrag, mits er maandelijks een vast termijnbedrag wordt betaald.

Het onderzoek naar mogelijk gewijzigde financiële omstandigheden wordt signaal gestuurd uitgevoerd. Hierbij maakt het college gebruik van de module Incasso-ondersteuning Bijstandsdebiteuren van het Inlichtingenbureau. Dit is een product dat het incassoproces op het gebied van te veel of ten onrechte verleende uitkering vergemakkelijkt en derhalve ook kosten-efficiënt is. Op basis van de door het college aangeleverde gegevens over de debiteuren met een vordering die gerelateerd is aan uitkeringsverstrekking, worden door het Inlichtingenbureau signalen retour geleverd over het inkomen en het vermogen van deze debiteuren. Met behulp van een dashboard kan het college zelf instellen welke gegevens relevant zijn. Deze wijze van gegevensuitwisseling vindt maandelijks plaats en voldoet volledig aan de wettelijke vereisten, ook op het gebied van privacywetgeving.

Het college kan overgaan tot dwanginvordering door middel van loonbeslag (bijvoorbeeld door middel van het leggen van vereenvoudigd derdenbeslag) of verrekening (wanneer aan de inwoner tevens een uitkering wordt verleend). Daarnaast staat ook de weg van andere executoriale beslag- en executiemaatregelen open.

Tenuitvoerlegging door middel van beslag kan geschieden conform de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Het college heeft de mogelijkheid van vereenvoudigd derdenbeslag op loon of uitkering.

De procedure is als volgt:

1. het college stuurt met een kennisgeving een afschrift van het terugvorderingsbesluit naar degene van wie de inwoner een periodieke uitkering ontvangt;
2. hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven;
3. de derde-beslagene moet de kennisgeving binnen vier weken voor gezien terugzenden aan het college;
4. door deze terugzending is het beslag voltooid. De derde-beslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag uit te betalen aan het college;
5. het college moet binnen zeven dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving toezenden aan de inwoner;
6. als de inwoner het niet eens is met de beslaglegging kan hij de Voorzieningenrechter van de rechtbank vragen het beslag op te heffen middels een kort geding dan wel door verzet aan te tekenen.

CONCEPT

Invorderingskosten en de wettelijke rente moeten, evenals in het reguliere betalingsverkeer, voor rekening komen van de debiteur die willens en wetens weigert te betalen. Het is evident dat een onwillige debiteur extra werkzaamheden en daarmee extra uitvoeringskosten voor het college veroorzaakt. In aansluiting op het systeem dat in de reguliere incassopraktijk wordt gehanteerd, worden de kosten van invordering op 15% van de (resterende) vordering (exclusief rente) vastgesteld, met een minimum van € 40 en een maximum van € 450 euro per geval. Indien de inwoner meerdere vorderingen onbetaald laat, kunnen deze kosten op elke afzonderlijke (in)vordering in rekening worden gebracht. Om de inwoner niet onnodig met extra kosten te confronteren, worden invorderingskosten pas in rekening gebracht op het moment dat de inwoner dusdanig onwillig is gebleken dat overgegaan moet worden gegaan tot beslaglegging of het inschakelen van een deurwaarder. Op individuele gronden kan van de invorderingskosten worden afgezien.

Wanneer de invordering op verschillende manieren mogelijk is, heeft de meest snelle, meest eenvoudige en minst kostbare wijze de voorkeur. Zo zal er geen deurwaarder worden ingeschakeld als ook een vereenvoudigd derdenbeslag nog tot de mogelijkheden behoort. Hiermee wordt tevens voorkomen dat de inwoner met hogere kosten wordt geconfronteerd.

Artikel 6.2.2 Ambtshalve afzien van (verdere) terug- en invordering

Vanuit doelmatigheidsoogpunt wordt afgezien van (verdere) terugvordering indien de restantvordering lager is dan € 125 en er gedurende 24 maandtermijnen niet of nauwelijks is afgelost.

Naast het algemene uitgangspunt dat teveel of ten onrechte uitkering wordt terugbetaald, geldt ook dat voor de inwoner met schulden op een gegeven moment financieel perspectief moet ontstaan. Daarom wordt na een bepaalde periode afgezien van (verdere) terugvordering. Het gaat hierbij zowel om de inwoner die gedurende de aflossingstermijn naar draagkracht heeft afgelost, maar ook om de inwoner die geen aflossingscapaciteit heeft (gehad) en om die reden niet of niet volledig heeft kunnen aflossen.

Op grond van wettelijke bepalingen wordt een onderscheid gemaakt tussen een niet-verwijtbare en verwijtbare vordering. Daarbij geldt dat voor een verwijtbare vordering die ontstaan is na 1 januari 2013 een termijn van tien jaar geldt. Voor een verwijtbare vordering die voor deze datum is ontstaan, is de eerdere wettelijke termijn van vijf jaar van toepassing.

Voor bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen die als geldlening is verstrekt, geldt een aflossingstermijn van 36 maanden. Als de inwoner deze aflossingsverplichting naar draagkracht is nagekomen, wordt het restant van de nog openstaande lening als bijzondere om niet verstrekt.

Voor wat betreft de kwijtscheldingsmogelijkheden ingeval van terugvordering van verleend bedrijfskapitaal verplicht artikel 42 van het Bbz 2004 het college al onder bepaalde omstandigheden mee te werken aan een schuldregeling. Het besluit tot het geheel of gedeeltelijk afzien van verdere invordering treedt niet eerder in werking dan dat de schuldregeling daadwerkelijk tot stand is gekomen. Artikel 43 van het Bbz 2004 bevat de zogenaamde vijfjaarstermijn. Indien de inwoner gedurende vijf jaar volledig aan deze voorgeschreven aflossingsverplichting heeft voldaan, wordt het restende deel van de verleende bijstand kwijtgescholden.

Artikel 6.2.3 Mogelijkheden en voorwaarden tot kwijtschelding

Uitgangspunt bij terug- en invordering is dat ten onrechte verstrekte uitkering volledig wordt terugbetaald. Uitdrukkelijk geldt dat het níet de bedoeling is en evenmin de verwachting kan worden gewekt dat het volledig voldoen van de betalingsverplichting in beginsel automatisch tot kwijtschelding van de resterende vordering(en) kan leiden.

Verder geldt sinds 1 januari 2013 dat beperkingen zijn gesteld aan de mogelijkheden voor het verlenen van kwijtschelding voor vorderingen die het gevolg zijn van schending van de inlichtingenplicht. Onder verwijzing naar de toelichting bij artikel 6.2.2 van deze beleidsregels geldt dat vorderingen die zijn ontstaan na 1 januari 2013 en die het gevolg zijn van schending van de inlichtingenplicht, pas voor kwijtschelding in aanmerking kunnen komen nadat een termijn van tien jaar na het ontstaan van die vordering is verstreken (artikel 58, zevende lid, PW en artikel 25, zesde lid, van de IOAW en IOAZ).

Ondanks het uitganspunt dat het schenden van de inlichtingenplicht niet mag lonen en dat overige ten onrechte verstrekte uitkering evenmin tot voordeel voor de inwoner mag leiden, moet er op een gegeven moment wel financieel perspectief voor de inwoner zijn.

CONCEPT

Met de genoemde beoordelingscriteria is wordt beoogd om ook ingeval van kwijtschelding waar nodig meer regelruimte te creëren die recht doen aan de individuele omstandigheden.

Dit zijn geen harde criteria en dat is ook niet mogelijk wanneer een individuele weging in de beoordeling centraal moet staan. De genoemde criteria geven wel richting aan de overwegingen die onder meer bij de beoordeling van een dergelijk verzoek kunnen worden betrokken. Het is daarbij uiteraard aan de inwoner om voldoende informatie over zijn situatie te geven en dit aan de hand van de bewijsstukken zo nodig ook inzichtelijk te maken.

Voor wat betreft het meewerken aan een (minnelijke) schuldregeling geldt dat het hierbij dient te gaan om een instelling die schuldbemiddeling mag bieden op grond van de Wet op het consumentenkrediet, zoals bijvoorbeeld een gemeente of gemeentelijke kredietbank. Bij een verzoek om medewerking aan het wettelijke schuldsaneringstraject (WSNP) geldt dit uiteraard niet aangezien die procedure al met voldoende waarborgen omkleed is.

In aanvulling op de genoemde criteria zijn bij de toepassing van dit artikel onder meer de volgende overwegingen van belang:

- de financiële omstandigheden het aflossingsgedrag van de inwoner in het verleden;
- zijn huidige (financiële) omstandigheden en toekomstige verwachtingen;
- in hoeverre is sprake van een redelijke verhouding tussen het oorspronkelijke vorderingsbedrag en het restant vorderingsbedrag;
- de inwoner moet perspectief hebben op werk, dan wel dit perspectief kunnen behouden;
- er mag in beginsel geen sprake zijn van recidive. Hieraan ligt ten grondslag dat voorkomen moet worden dat een inwoner de mogelijkheid tot kwijtschelding kan beschouwen als een makkelijke wijze om zich te ontdoen van schulden.

Artikel 6.2.4 Mogelijkheden en voorwaarden tot kwijtschelding bij schuldenproblematiek

Wanneer een vordering door middel van een terugvorderingsbesluit is vastgelegd, kan er in een later stadium reden zijn om de vordering (gedeeltelijk) kwijt te schelden.

Alleen als er sprake is van een problematische schuldensituatie, waarin een schuldregeling bijdraagt aan een structurele oplossing kan het college op individuele basis besluiten tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding. Daarvoor is het vereist dat sprake is van een evenredige betaling van de vordering in vergelijking met de andere schuldeisers. Ook moet worden voldaan aan de criteria van de ‘Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK. Zo nodig kan worden overwogen om de inning gedurende de minnelijke schuldregeling tijdelijk op te schorten of een hoger percentage te vragen.

In bepaalde gevallen kan het bestaan van schulden de re-integratie van een inwoner in de weg staan. In de re-integratietrajecten speelt het oplossen van schuldenproblematiek dan ook een steeds belangrijker rol. Ook schulden aan het college in het kader van de uitkeringsverlening kunnen een belemmering zijn om re-integratie te bewerkstelligen. Op grond van dit artikel kan worden besloten om de vorderingen (gedeeltelijk) kwijt te schelden als deze schulden een belemmering vormen voor re-integratie. De visie van de klantmanager speelt hierin een belangrijke rol. Het kan echter niet zo zijn dat het college tot (gedeeltelijke) kwijtschelding overgaat, terwijl andere schuldeisers de vorderingen handhaven. In dat geval moet een inwoner eerst naar de gemeentelijke schuldhulpverlening worden verwezen om de schulden te saneren of te regelen.

Artikel 6.2.5 Geen mogelijkheden tot het afzien van (verdere) terug- en invordering en kwijtschelding

In dit artikel wordt beschreven wanneer er in de regel geen mogelijkheid tot buiten invordering en/of kwijtschelding bestaat. Indien vorderingen worden gedekt door een zekerheidsrecht (pand of hypotheek), zijn de beleidsregels in dit hoofdstuk niet van toepassing. Die regelgeving is dusdanig specifiek – en biedt tevens een dusdanige garantie – dat die buiten de reikwijdte van deze beleidsregels vallen.

Wanneer de vordering is ontstaan door het niet of niet behoorlijk nakomen door de inwoner van zijn inlichtingenverplichting en hierdoor is een bestuurlijke boete opgelegd of aangifte gedaan, dan staat de wet niet toe dat medewerking wordt verleend aan de totstandkoming van een minnelijke schuldregeling.

Paragraaf 3 Verhaal

Artikel 6.3.2 Gebruikmaking van de wettelijke bevoegdheid

Verhaalsrecht is gerelateerd aan de Participatiewet. De IOAW en IOAZ kennen de mogelijkheid tot verhaal niet.

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot het verhalen van kosten van bijstand op:

- degene aan wie de persoon die bijstand ontvangt of heeft ontvangen een schenking heeft gedaan;
- de nalatenschap van de persoon indien aan die persoon ten onrechte bijstand is verleend en voor het overlijden nog geen terugvordering heeft plaatsgevonden.

Voor wat betreft het verhaal bij schenking geldt dat het schenken of weggeven van (een deel van) het vermogen als onverantwoord beschouwd wanneer de bijstandsgerechtigde op het moment van de schenking redelijkerwijs kon voorzien dat hij in bijstandsbehoeftige omstandigheden zou gaan verkeren. Indien ook aan de overige criteria als vermeld in artikel 62f van de PW is voldaan, behoort de schenking te worden verhaald. Overigens gaat het hierbij niet alleen om vermogen in de vorm van geld, maar om alle vermogensbestanddelen. Voor de hoogte van het te verhalen bedrag wordt aangesloten bij de regels die gelden voor de vermogensvaststelling.

Bijstandsvorderingen komen niet automatisch te vervallen bij het overlijden van de inwoner. Wanneer de inwoner een nalatenschap achterlaat, dienen de vorderingen te worden verhaald op deze nalatenschap.

Tot slot is hier van belang dat ingevolge de Wet op Lijkbezorging de mogelijkheid bestaat om te verhalen op bloed- en aanverwanten als er onvoldoende wordt meegewerkt aan het bekostigen van de uitvaart uit aanwezige banksaldi, polissen en andere gelden binnen de nalatenschap. Uitdrukkelijk wordt vermeld dat alleen van deze bevoegdheid gebruik wordt gemaakt in situaties waarin de bloed- en aanverwanten geen of onvoldoende medewerking verlenen aan het zoveel mogelijk schadeloos stellen van het college in het kader van de bekostiging van uitvaarten.

Artikel 6.3.3 Ambtshalve afzien van verhaal

Dit artikel beschrijft in welke situaties het college afziet van het toepassen van (verder) verhaal en/of de inning van achterstallige verhaalsbijdragen staakt. Voor een deel is dat gebaseerd op doelmatigheidsoverwegingen, waarbij onder meer aansluiting is gezocht is bij het kruimelbedrag zoals genoemd in artikel 6.1.4 van dit hoofdstuk.

De opsomming in dit artikel is niet limitatief. Er zijn situaties denkbaar waarin strikt genomen niet (volledig) aan de genoemde criteria zal worden voldaan, maar waarbij duidelijk is dat het starten of voortzetten van een verhaalsprocedure niet doelmatig is. Bijvoorbeeld in een situatie waarin al jarenlang getracht wordt een verhaalsvordering te incasseren, maar waarbij in de termijn van vijf jaar slechts een geringe of incidentele ontvangst via beslaglegging wordt ontvangen.

Ook in die situaties kan van (verder) verhaal en inning worden afgezien. Dit wordt door het college beoordeeld.

Naast de genoemde doelmatigheidsoverwegingen kunnen zich situaties voordoen waarin het gelet op alle feiten en omstandigheden niet wenselijk of niet redelijk is om tot verhaal over te gaan. Er is dan sprake van zwaarwegende omstandigheden. Dat geldt in ieder geval voor situaties waarin de veiligheid van de inwoner of diens kinderen in gevaar dreigt te raken, zoals huiselijk geweld of bedreiging, maar ook bij een reëel risico op ernstige psychische klachten.

De bepaling ten aanzien van het afzien van verhaal in rechte voor personen “verdwenen onbekend waarheen” is gebaseerd op de afspraken die hierover met de rechtbank zijn gemaakt.

Artikel 6.3.4 Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

Wanneer een vordering door middel van een verhaalsbesluit is vastgelegd, kan er in een later stadium reden zijn om de vordering (gedeeltelijk) buiten invordering te stellen om bijvoorbeeld een schuldsaneringstraject meer succesvol te kunnen laten verlopen. Uiteraard moeten aan de kwijtschelding regels worden verbonden. Belangrijk daarbij is dat het besluit tot afzien van verdere invordering ingetrokken kan worden indien het schuldsaneringstraject uiteindelijk niet tot stand komt, het schuldsaneringstraject niet naar behoren wordt doorlopen of afgesloten of achteraf blijkt dat de onderhoudsplichtige onjuiste informatie heeft verstrekt.

Artikel 6.3.5 Beslaglegging

Indien mogelijk wordt overgegaan tot (verrekening of) vereenvoudigd derdenbeslag. Pas wanneer dit niet mogelijk is, wordt de vordering in handen gesteld van een deurwaarder. Bij dwanginvordering is degene aan wie de verhaalsbijdrage is opgelegd verplicht het college informatie te verschaffen over zijn financiële en overige

CONCEPT

omstandigheden. Indien niet aan deze verplichting wordt voldaan en er een executoriale titel is, vervalt de bescherming van de beslagvrije voet totdat alsnog aan de inlichtingenplicht is voldaan.

Hoofdstuk 7 Bestuurlijke boete

Artikel 7.1 Beoordeling bestuurlijke boete

Met de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW-wetgeving per 1 januari 2013 zijn verschillende wetten op het gebied van handhaving en sanctiebeleid geharmoniseerd en tegelijkertijd aangescherpt. Voor het college ging het om de Wet werk en bijstand (sinds 1 januari 2015: Participatiewet), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ). Indien sprake is van het schenden van de inlichtingenplicht, is het college verplicht tot het opleggen van een bestuurlijke boete.

De grootste wijzigingen per 1 januari 2017 zijn de aanpassing van artikel 18a van de PW en 20a van de IOAW en IOAZ. Daarnaast is er een nieuw boetebesluit socialezekerheidswetten waarin diverse categorieën ten aanzien van de (verminderde) verwijtbaarheid zijn beschreven. Deze categorieën zijn voornamelijk ingegeven door de diverse uitspraken van de Centrale Raad van Beroep. Nu de gehele beoordelingswijze zowel in de wet als in genoemd boetebesluit sociale zekerheid is beschreven, ziet het college geen aanleiding om daarvoor nadere regels vast te stellen.

Artikel 7.2 Afronding boete

Omwille van een praktische en eenduidige uitvoering en ten gunste van de inwoner wordt de op te leggen boete naar beneden afgerond op een veelvoud van € 10.

Artikel 7.3 Kwijtscheldingsmogelijkheden bij schuldenproblematiek

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op verzoek van de inwoner geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden bij de medewerking aan een (minnelijke) schuldregeling. Uitgangspunt daarbij is dat de gemeente in ieder geval eenzelfde percentage van de (boete)vordering krijgt aangeboden als de andere schuldeisers. Bij het uitoefenen van deze bevoegdheid is het college gebonden aan de wettelijke voorwaarden en restricties (zoals genoemd in de artikel 18a, dertiende en veertiende lid, van de PW en artikel 20a, twaalfde en dertiende lid, van de IOAW en IOAZ). Daarin is bepaald dat bij de opgelegde boete geen sprake mag zijn geweest van opzet of grove schuld. Ook mag de inwoner in het jaar dat de boete is opgelegd, niet nogmaals de inlichtingenplicht hebben overtreden. Tot slot geldt de (wettelijke) restrictie dat het kwijtscheldingsbesluit wordt herzien of ingetrokken als de inwoner binnen vijf jaar na dat besluit de inlichtingenplicht opnieuw overtreedt.

Deze mogelijkheid tot kwijtschelding bestaat sinds 1 januari 2017. Vooralsnog bestaat er geen aanleiding voor een nadere invulling van deze bevoegdheid.

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen

Artikel 8.0 Maatwerk

Het kan zijn dat bepalingen in dit verzamelbesluit in individuele gevallen onvoldoende recht doet aan de situatie van de inwoner en bijdraagt aan maatschappelijk onaanvaardbare gevolgen. Op dat moment is het van belang dat het college, gelet op alle omstandigheden, kan afwijken van die bepalingen en maatwerk kan bieden. Naast de mogelijkheden die hogere wetgeving en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur hiertoe bieden, maakt het college gebruik van de door het Instituut voor Publieke Waarden ontwikkelde Waardendriehoek. Door gebruik te maken van dit afwegingskader staan drie waarden centraal in de onderbouwing van de maatwerkoplossing: betrokkenheid (krijgt de inwoner weer grip op zijn leven), legitimiteit (past de oplossing binnen wet- en regelgeving) en rendement (wat zijn de kosten en de baten van de oplossing).

Artikel 8.1 Onvoorziene omstandigheden

Het college handelt in overeenstemming met deze beleidsregels, tenzij dat naar het oordeel van het college voor de inwoner of een andere belanghebbende gevolgen zou hebben die wegens dringende redenen of bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen uitgangspunten. In bijzondere

CONCEPT

gevallen dient, wanneer zich daartoe bijzondere omstandigheden voordoen, de mogelijkheid aanwezig te zijn om af te wijken van het gestelde in deze beleidsregels.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit verzamelbesluit treedt in werking op de eerste dag na bekendmaking.

In afwijking daarvan werkt artikel 4.3.1, tweede lid, terug tot en met 1 januari 2025. In deze bepaling is neergelegd dat de inkomensgrens voor de Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet in 2025 en 2026 130% van de bijstandsnorm bedraagt. Deze bepaling komt met ingang van 1 januari 2027 te vervallen.

Daarnaast hebben de volgende artikelen kracht terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2026:

- artikel 3.1.2, zoektermijn voor de inwoner tot 27 jaar;
- artikel 3.1.3, ingangsdatum en terugwerkende kracht, met uitzondering van het vierde lid;
- artikelen 3.2.1 en 3.2.2, vrijlating giften en kostenbesparende bijdragen.

De uitsluitingsgrond voor het verlenen van bijstand met terugwerkende kracht voor de beëindigende zelfstandige zoals vermeld in artikel 3.1.3, vierde lid, treedt in werking met ingang met ingang van 1 januari 2027.

Ook het de verhoging van het kruimelbedrag zoals bedoeld in artikel 6.1.4 treedt in met ingang van 1 januari 2027 in werking.

CONCEPT

Bijlage Verstrekkingenlijst

Cursief weergegeven bedragen worden mogelijk nog gewijzigd (geïndexeerd) per 2027

Bijzondere bijstand Hoofdstuk 4, paragraaf 2, artikel 4.7			
Maximaal te verlenen bijzondere bijstand[1]			
▪ <u>Volledige woninginrichting</u>[2]			
- Alleenstaande (kamerbewoner)		€	*2.479*
- Alleenstaande (zelfstandige huisvesting)		€	*3.300*
- Gezin van 2 personen		€	*3.853*
- Iedere persoon extra		€	*482*
▪ Extra vergoeding voor aanschaf energiezuinige koelkast	maximaal	€	*392*[3]
▪ Maaltijdvoorziening	maximaal	€	*7.20 per maaltijd*

Participatievoorzieningen Sociaal Vangnet - Financiële tegemoetkoming Zwemdiploma A-B Hoofdstuk 4, paragraaf 3, artikel 4.15		
Hoogte inkomen	Maximale tegemoetkoming voor het kind in de leeftijd van 4,5 tot 12 jaar	Maximale tegemoetkoming voor het kind in de leeftijd van 12 tot 18 jaar
Tot 110% van de bijstandsnorm	*€ 985,80*	*€ 766,75*
Vanaf 110% van de bijstandsnorm	*€ 739,35*	*€ 575,06*

[1] Uitgangspunt is dat de te verlenen bijzondere bijstand (voor kosten voor volledige woninginrichting zoals in deze opsomming genoemd) is gemaximeerd tot de hier vermelde bedragen. Dit is echter geen vaststaand gegeven. Uiteindelijk blijven het richtbedragen en wordt de hoogte van de bijstand beoordeeld op grond van de individuele omstandigheden.

[2] Bedrag is exclusief de kosten van stoffering.

[3] Geldt alleen voor de aanschaf van een nieuwe koelkast met energielabel A t/m E (volgens de nieuwe energielabels vanaf 01-03-2021).

CONCEPT